

SPØRSMÅL OG SVAR

HEBREERNE DEL III

 . . . å være her igjen i kveld i tabernaklet, å ta del i dette fantastiske samfunnet og tilbake rundt Guds Ord, som er gitt oss fritt. Og vi er . . . elsker å være delaktige i denne velsignelsen.

⁵⁵⁴ Og jeg stoler bare på at Gud vil velsigne oss i kveld slik Han gjorde i morges, med morgenens budskap. Og jeg snakket nettopp med naboen min, fru Wood, for en stund siden, og vi diskuterte det, og herr Wood og dem. Og jeg tror det var broder Nevilles beste preken ut av alle de fine han har prekt, så var det den beste jeg har hørt av ham hittil. Jeg beundret og satte virkelig pris på den fantastiske prekenen. Og den ga meg mot, og den satte meg på plass. Så jeg—jeg liker å erkjenne sannheten, vet dere. Så, delene som handlet om mot, vet dere, å være modig, og hvordan . . . David var der, og hvordan han . . . Da han var i den store prøvelsen, i stedet for å si “Vel, jeg går og gjør dette, Herre, må Du bare hjelpe meg,” så ventet han, gikk og spurte Herren hva han skulle gjøre. Han hentet ned efoden, vet dere, og sa: “La oss nå reise oss og spørre Gud: ‘Hva skal vi gjøre i denne krisen?’” Åh, det var virkelig rikt. Det hadde flere vitaminer enn alle apotek som finnes i landet. Ja, sir, så det gjorde en virkelig godt.

⁵⁵⁵ Nå, i kveld tar vi—vi ikke sikte på å bli lenger enn til midnatt, om vi kan, på disse spørsmålene. Derfor skal vi—skal vi gå rett inn i dem med det samme. Det er fullførelsen av disse spørsmålene, og hver gang jeg begynner å fullføre dem . . . Nå, søster Hattie, jeg mente ikke det, du vet det. Jeg—jeg bare sa det, ser du; og, ja vel. Men jeg fikk noen skikkelig vriene her fra en forkynner, og de er virkelig vanskelige å svare på. Dere vet, disse predikantene, de tvinner det rundt gjennom Bibelen og prøver å finne sitt eget svar før de spør deg, ser dere. Og så . . . og dette blir tatt opp på lydbånd, og går ned til Georgia til en forkynnervenn av meg, som har åtte enestående Bibelspørsmål her som er meget, meget dype.

⁵⁵⁶ Og nå, denne uken som kommer, ikke glem å be for oss.

⁵⁵⁷ Og min kone er mye bedre; hun er oppe nå, og hun hjalp til med å lage mat i dag. Våre kjære venner fra Canada, broder, søster Sothmann, er her på besøk hos oss, og vi setter virkelig pris på besøket deres. Og min kone, som visste at de kom, ja, hun ville være oppe slik at hun kunne nyte litt av omgjøreligheten og fellesskapet til disse kjære, kristne menneskene. Vi er glade for å ha broder Freddie sammen med oss i kveld, og hun ble hos . . . Hun var her i morges, men jeg tror hun ble hos . . . nei, det er

riktig, hun er sammen med Meda, for å holde henne med selskap mens vi dro ned; for jeg vet det vil bli litt sent i kveld, det er nattverd og fotvask. Så vi er glade for å ha dem og de besøkende sammen med oss.

558 Nå, før vi prøver å sette i gang med å besvare spørsmål . . . Og husk bare at jeg—jeg kan ta feil, ser dere, jeg—jeg hevder ikke å ha rett i alt jeg gjør. Jeg—jeg prøver å ha rett, men jeg—jeg kan ta feil. Og—og hvis jeg tar feil, så bare tilgi meg; og jeg ber om at Gud vil det også, for jeg mener ikke å ta feil. Jeg prøver ikke å besvare dem bare for å væ- . . . eller slik jeg bare . . . være forutinntatt, jeg svarer på dem ut fra min aller beste evne, ser dere. Og hvis jeg må forandre på mine meninger om et Bibelspørsmål, så tror jeg det er det rette å gjøre. Vi skulle forandre oss, når som helst, når Guds Ord taler; fordi det er Guds Ord.

559 Og nå, jeg tror vi skal be for de syke igjen i kveld, som vanlig. Og noen ganger lurar du bare på; du tar en liten gruppe som dette, mindre enn, åh, det lille tabernaklet her, og noen ganger ser du ikke de resultatene som du ønsker å se. Men saken er den, at vi bare har omtrent to hundre mennesker til stede. Og i ett av de store møtene, har vi kanskje et sted fra tre til ti tusen til stede, ser dere, og—og kanskje flere. Så det er grunnen til at man får se større ting. Men i kveld, har jeg bare besvart . . . Selvfølgelig ringer telefonen vår i ett sett gjennom hele dagen og deler av natten.

560 Er dette fru Reisert som sitter her, jeg ser på? Bibelen din, søster, søster Wood har den bak der. Jeg hadde den med til deg i morges, og jeg—jeg fikk ikke gitt den til deg. Og jeg—jeg så deg ikke i morges, og fru Wood har den.

561 Så har svart på telefonen og fått greie på de—de store tingene som er skjedd. En dame ringte meg, hun sa: “Broder Branham, jeg var på et *bestemt* møte og jeg hadde vært plaget av et *bestemt* problem så lenge. Og, du vet, du bare talte bak der, og bare . . .” Sa: “Jeg besvimte nesten da Det bare fortalte om mitt tidligere liv.” Og sa: “Og jeg har ikke vært plaget siden.”

562 Og en dame kom inn og sa . . . Jeg tror hun er her i kveld, eller hun skulle kjøre fra Bedford, tror jeg, eller et sted der oppe. Sønnen deres var her, tror jeg, som hadde hjerteproblemer, var i så dårlig forfatning. Og han satt her i møtet, og—og Herren beveget Seg rundt og berørte . . . fortalte gutten om problemet hans, og han kunne knapt løfte armen sin, og hadde hatt et hjerteinfarkt og armen hans var helt stiv, og hjertet hans var slik som dette. Og rett etterpå satte han seg i bilen og kjørte hjem, har ikke vært plaget med det siden. Er den damen kommet hit fra Bedford? Er du her, dame? Der er hun, bakerst. Ja, hun ringte meg nettopp, for en stund siden.

563 Så var det en dame som ringte meg nede fra Evansville. Og hun kunne ikke komme hit, for hun bor altfor langt unna, visste ikke at vi skulle ha helbredelsesmøte i kveld. Og hun sa: “Broder Branham, jeg var i Evansville-møtet,” og sa, “du så bakover over folkemengden og sa . . . fortalte meg hvem jeg var, og hva jeg hadde gjort, og hva jeg led av og så videre.” Og hun sa: “Jeg hadde den astmatiske tilstanden, og måtte bare brenne Asthmador og slikt i rommet siden jeg var ei lita jente.” Sa: “Det er to år siden, og jeg har ikke hatt et snev av det siden.” Skjønner?

564 Og bare for de som er her i kveld, som ikke var her i morges og kunne glede seg over vitnesbyrdet; jeg var borte på tikroners-butikken og kjøpte en dukke i går. Nå, den var ikke til meg selv, ser dere. Den var til den lille datteren min, Rebekah der. Og—og Sarah skulle til ett eller annet i dag. Noen av klassekameratene hennes skulle ha en slags liten sammenkomst, en bursdag eller noe, og hun tok med seg en liten gave; og jeg kjøpte en liten babydukke, omtrent så lang. Og det var en dame som kom bort dit, sa: “Husker du meg?”

565 Og jeg sa: “Jeg tror ikke jeg gjør det.”

566 Og det viste seg at det var en slektning av broder Neville her, som omtrent . . . da jeg var på vei til Sverige, de . . . Hun kom inn her, hadde en liten gutt i en rullestol, akkurat som lille Edith der, og den lille karen hadde kreft, ondartet svulst på hjernen. Og det lille hodet hans var bøyd nedover, og han . . . og legene hadde gitt ham bare tre uker å leve. De hadde tatt det ut og diagnostisert det, og hadde sett at det var . . . hva det var, og ga ham bare tre uker å leve. Og de måtte kjøre ham rundt i en rullestol, og så ble han lagt på en bære da han skulle til rommet å bli undersøkt, og så ble han brakt tilbake. Dro og ba for den lille gutten, og ba Herren om å helbrede ham. Og allerede neste dag, da de kjørte ham over dit, sa han: “Jeg vil ikke ha den rullestolen.”

567 Kom inn i bilen og ble kjørt bort dit, og legen rullet ut båren, han sa: “Jeg vil ikke ha den båren.”

568 Løp opp dit og satte seg ned, legen undersøkte ham, sa: “Vel”, sa, “i stedet for tre uker, vil jeg gi deg ett hundre og åtte år som du vil leve.”

569 Og i går traff moren meg. Og hun er kanskje her, for alt jeg vet, i kveld. Og den lille gutten var ute og spilte fotball, en ung mann nå. Ondartet kreft i hjernen og det viser bare . . .

570 Åh, tusenvis av ting, ser dere. Gud kan ikke mislykkes. Han—Han kan ganske enkelt ikke mislykkes.

571 Broder John, er øyet ditt bedre, broder? Han hadde en ulykke, han slo inn en spiker og den traff ham i øyet. Og vi ba alle sammen for broder John O'Bannon, vår broder fra Louisville som hadde hatt ulykken med spikeren som traff ham i øyet.

572 Nå, disse spørsmålene gjenspeiler dybden i noens hjerte; at de har lest gjennom Skriften og funnet disse tingene, og de . . . kanskje de ikke klarer å overbevise seg selv, derfor leverer de dem inn hit for at vi kan prøve å svare. Og dere ser hvilken vanskelig situasjon det setter oss i; fordi, det du sier, det vil de sette sin lit til. Så du må være sikker på at du har rett, og jeg er . . . så sikker som man kan være. Så da, for å være sikre på at vi gjør rett, la oss bare be Den Hellige Ånd nå om å forklare dette for oss, mens vi bøyer vårt hode.

573 Nå, Himmelske Far, åh, hvilket privilegium det er å si “Far” til den store Skaperen av himler og jord. Og vi bare ber om at Du må ta hånd om disse spørsmålene nå. De ble levert inn her med den dypeste oppriktighet. Gud, la det komme fra våre hjerter, den dypeste oppriktighet, til å besvare dem så godt vi bare kan; gi det.

574 Og må Din barmhjertighet hvile over hver enkelt. Og må noe bli sagt her i kveld som bare vil hjelpe alle som er her. Og når vi drar, etter bønn for de syke og har tatt nattverd og så videre, må vi si som de som kom fra Emmaus: “Brant ikke våre hjerter i oss da Han snakket med oss langs veien?” For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

575 Nå, som jeg har sagt mange ganger, at disse—disse her er—er ut fra min beste mening om dem, og noen ganger skaper det litt diskusjon. Det første her, jeg ser det er noe som jeg har sagt før, at det er sendt inn på nytt. Jeg vil ikke . . . vil lese det nå, om dere ønsker.

65. Da Adam og Eva fikk barna sine i Eden, var det andre mennesker på jorden på dette tidspunktet? I 1. Mosebok det 5. kapitlet og det 16. verset, bodde Kain i landet Nod og kjente sin kone.

576 Nå, det er et—et fantastisk spørsmål. Nå, Bibelen lærer oss . . . Og mange ganger disse . . . noen ganger har vi tatt lett på det . . . Jeg pleide å skrive på en liten papirlapp og sa: “Spør. Svarer på et hvilket som helst Bibel-spørsmål.”

577 Og noen sa: “Vel, hvem var Kains kone?”

578 Åh, jeg spøkte litt med det eller noe, jeg sa: “Åh, det var datteren til svigermoren hans”, eller noe i den duren, vet dere, eller—eller “Hun var fru Kain”. Men det besvarer ikke spørsmålet. Det er . . .

579 Kain hadde en kone der, fordi Bibelen sier han hadde det. Og hvis Kain hadde en kone, måtte han ha fått henne fra et sted. Og dette er på linje med nettopp det her:

Var det andre mennesker på jorden da Adam og Eva fikk barna sine i Edens hage?

580 Nå, hvis du legger merke til det, så ble det i Bibelen veldig sjelden nedskrevet at en kvinne ble født. Det var alltid

guttebarnet som ble nedskrevet i Bibelen, ikke kvinnen. Det er sjelden noen gang nevnt at en jentebaby ble født, i Bibelen. Eller, faktisk vet jeg ikke om jeg kan komme på ett eneste tilfelle her og nå, der det noensinne ble nedskrevet en babyfødsel; som sa: "De fikk sønner og døtre."

581 Nå, Bibelen forteller bare om at Adam og Eva fikk tre barn, og det var Kain, Abel og Set. Nå, hvis alle de tre var menn, hvis det ikke ble født noen kvinner, og så da den eneste kvinnen (Eva) døde, ville menneskeslekten ha sluttet å eksistere der og da, fordi det ville ikke ha vært noen måte for dem å—å få noe . . . videreført menneskeslekten, for det ville ikke ha vært noen kvinner igjen. Eva ville ha vært den eneste. Men, ser dere, de registrerer ikke fødselen til jentebabyer, i Bibelen, så derfor måtte de ha fått jenter på lik linje med gutter.

582 Nå, den gamle forfatteren, en av de eldste forfatterne vi har, Josefus, hevder at de fikk sytti barn, og Adam og Eva; en av de eldste forfatterne, "sytti barn, og det var både sønner og døtre."

583 Nå, hvis . . . Og så hvis Kain dro til landet Nod . . . Nå, hvis dere legger merke til det, så skrev skribenten det helt, helt glimrende her. La dere merke til hvordan han siterte det?

I Eden, da de fikk barna sine i Eden . . . Nå, ikke i Edens hage, skribenten visste det. Hvem enn som skrev notatet her, sa: **Da Adam og Eva fikk barna sine i Eden . . .**

584 Ikke i Edens hage, for de hadde blitt drevet bort fra Edens hage. Men de var fremdeles i Eden, og Edens hage lå øst for Eden. Men Eden var som et distrikt eller—eller hva . . . eller en stat, og så var Nod en annen stat eller distrikt ved siden av det.

585 Nå, den eneste personen Kain kunne ha fått eller giftet seg med, måtte ha vært sin egen søster. Han måtte det. Fordi det var bare én mann og kvinne som de kunne ha kommet fra, ser dere, og han måtte gifte seg med sin egen søster. Nå, det var lovlig på den tiden.

586 Og Isak giftet seg med sin egen kusine av samme blod, Rebekka, bestemt av Gud. Sarah var Abrahams søster, hans blodsøster; ikke av moren hans, av farens hans. Ser dere, en blodsøster som—som Abraham giftet seg med; en annen mor, men samme far.

587 Så, dere ser, å gifte seg med en slektning da, før blodstrømmen var svekket i menneskeslekten, det var lovlig og helt i orden. Nå er det ikke det. Hvis du hadde giftet deg med søsteren din i dag og fått barn, ville de sannsynligvis være . . . vel, de ville bare hatt misdannelser og slikt. Selv ikke søskenbarn og tremenninger skulle noensinne gifte seg, ser dere, fordi blodstrømmen er svekket og mister sine egenskaper.

588 Men så det eneste Kain kunne ha gjort, var å gifte seg med sin egen søster. Og det var der barna var som . . . Han tok sin

kone, dro til landet Nod og kjente henne, og derfra kom barna. Ser dere, det . . .

⁵⁸⁹ Og hvis du legger merke til det, så kom de smarte mennene fra Kains ættelinje. Ut fra Sets ættelinje kom de religiøse mennene, jeg mener rettferdighetens vintre. Rett der brakte de to fram selve den ættelinjen vi lever i, i dag.

⁵⁹⁰ Hvis du legger merke til det nå i dag (bare for å avslutte dette spørsmålet): at Kains ættelinje eksisterer fremdeles, og Sets ættelinje eksisterer fremdeles. Begge to har utviklet seg parallelt. Kains barn er her i Jeffersonville i kveld, og Sets barn er her i Jeffersonville i kveld. Idet blodstrømmen svekkes og utarmes, men ættelinjen står fremdeles ved lag.

⁵⁹¹ Følg med nå. Kains barn var alltid . . . og før syndflodens ødeleggelse, var de dem smarte menneskene: vitenskapsmennene, lærerne; og veldig religiøse, men dette var gruppen som ble dømt. Skjønner? Følg med nå, de var akkurat som faren deres Kain. Kain, han var en religiøs mann. Han bygde et vakkert alter og lagde en vakker kirke, og prøvde å få den til å se penere ut enn det lille misjonshuset som Set hadde der nede. Visste dere det? Han virkelig . . . Han pyntet alteret med blomster og ordnet det vakkert og gjorde det pent; og lagde en flott, stor, praktfull kirke, fordi han trodde at han kunne oppnå Guds gunst ved å gjøre det.

⁵⁹² Og Abel gikk ut og fant et lite lam, og begynte å dra det bort mot alteret og la det på en klippe og drepte det.

⁵⁹³ Og nå, hvis Gud er rettferdig, hvis alt Han krevde var tilbedelse, så tilba Kain Gud med like mye oppriktighet som Abel gjorde. Begge to var oppriktige. Begge to prøvde å finne nåde hos Gud. Ingen av dem var vantro. De var begge to, absolutt, troende på Jehova. Nå, der, det gir oss noe å tenke på.

⁵⁹⁴ Noen her i kveld har jeg aldri sett, mennesker; jeg har aldri sett dere før. Men dere må være klar over dette og huske på dette. Skjønner? Uansett hvor religiøs du er, så har det ingenting med det å gjøre. Du kan være fast inventar i kirken, du kan være aldri så oppriktig, og likevel går du fortapt! Skjønner?

⁵⁹⁵ Og du sier: "Vel", sier du, "pastorene våre er de smarteste, de har gått på presteskolene for å få den beste utdannelsen. De er teologer, de kjenner all—all teologien og så videre. Og de er smarte, utdannede, de aller . . . de beste utvalgte vi kjenner til." Og de kunne likevel gå fortapt! Skjønner?

⁵⁹⁶ Nå Kain, i hans ættelinje: de var alle sammen meget religiøse; et veldig berømt folk; og var vitenskapsmenn og leger og byggherrer og arbeidere og smarte menn. Men hele den ættelinjen ble forkastet, fra Kain og hele veien videre.

597 Og på Abels side: de var ikke byggherrer eller lærere eller smarte menn; de var et, mer eller mindre, ydmyke sauegjeterere og bønder, som bare vandret ved Ånden.

598 Nå, Bibelen sier: “Det er derfor ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet men etter Ånden.” Det åndelige mennesket har en åndelig sjel som aldri kan dø. Og det kjødelige mennesket har en religiøs atmosfære rundt seg (og ønsker å tilbe og så videre) men er kjødelig; ikke en vantro, men en kjødelig troende; og det var det slaget som ble forkastet.

599 Nå, Kain dro derfra og giftet seg med sin kone i landet Nod. Nå, det står ikke hvem Set giftet seg med, eller hvem andre giftet seg med. Og det er veldig fantastisk å vite at—at, angående Kains ekteskap, at vi har svaret på det. For han måtte gifte seg med søsteren sin, ellers . . . ellers ville det ha vært en . . .

600 Det var ikke flere kvinner på jorden, men måtte bare komme fra Eva. Hun var mor til alt som levde. Det er alt, alle menneskene som levde, hun var mor til det. Det er grunnen til at hun var . . . Ordet *Eva* betyr “mor til alt som lever”. Så hun kom og brakte fram dette barnet. Og Kain giftet seg med sin egen søster, det er den eneste muligheten jeg kan se. Så det var sannelig mennesker som levde på den tiden. Skjønner? Vel, og . . .

Da Adam og Eva fikk barna sine i Eden . . . Følg med nå, det er spørsmålet: Da de fikk barna sine i Eden, var det andre mennesker på jorden på dette tidspunktet? Nei! Så i 1. Mosebok 5,16, ser dere, bodde Kain i landet Nod og kjente sin kone. Ja visst. Skjønner?

601 Det er 1. Mosebok 1, der Han skapte mennesket i Sitt Eget bilde, som var i teofaniet. Og i 1. Mosebok 2, dannet Han mennesket ut fra jordens støv, som var det menneskelige mennesket slik vi har nå. Og deretter, i 3 kom fallet, og ble kastet ut fra Edens hage; og så fikk barna barn. Og Kain tok sin kone og levde med henne i landet Nod, utenfor, fordi Gud hadde atskilt ham fra fellesskapet med sin egen bror (på grunn av Abels død). Og det var hvem han hadde, sin egen søster, og giftet seg med henne; det er den eneste måten som jeg, personlig, kan skjønne at—at han giftet seg.

602 Nå, det er blitt sagt . . . Og jeg håper at mine fargede venner som er her inne, vil tilgi denne bemerkningen, fordi det er absolutt ikke riktig. Den første gangen jeg møtte noen i livet mitt, etter at jeg hadde blitt omvendt . . . Jeg var . . . møtte broder George DeArk og dem der nede. Og jeg gikk, og Herren ledet meg til et lite sted. Og de diskuterte hvor det fargede mennesket kom fra. Og de prøvde å si at det fargede mennesket . . . At Kain giftet seg med et dyr som en ape, og at den fargede rasen kom fram gjennom det. Nå, det er feil! Absolutt, det er feil! Og stå aldri for det. For det var ingen fargede eller hvite, eller noen andre

forskjellige, det var bare én menneske-rase fram til flommen. Så etter flommen og Babels tårn, da de begynte å spre seg utover, det var da de fikk sine farger og så videre. De kom alle sammen fra det samme treet. Det er helt riktig. Adam og Eva var faren og moren, jordisk, for enhver levende skapning av mennesker som noensinne har vært på jorden. Det er riktig. Svart, hvit, blek, brun, gul, uansett hvilken farge du kan ha, det er absolutt stedet du bor på, og måten som—som det . . . Akkurat som . . .

⁶⁰³ Jeg tror jeg kan si dette mens jeg er i gang. Folket her nå, når det gjelder raseskillet og lovene og slikt som de vedtar, jeg mener det er latterlig. Det gjør jeg virkelig. Hør her, bare la de menneskene være i fred, de vet hva de vil. Gud skapte en mann som en farget mann, og han er tilfreds med det. Absolutt! Hvis Gud skapte meg som en farget mann, ville jeg være tilfreds med det; hvis Han skapte meg som en brun mann, ville jeg være tilfreds; hvis Han skapte meg som en hvit mann, er jeg tilfreds; hvis Han skapte meg som en gul mann, ville jeg være tilfreds. Gud skapte oss med våre farger, og Han skapte oss slik Han ville han oss, og vi er alle Hans barn. Absolutt! Og de burde ikke bråke og holde leven på den måten. Det er galt å gjøre det. De skulle ikke gjøre det. Gud skapte oss . . . slik vi vil ha det.

⁶⁰⁴ Og den fargede mannen, han vil ikke gå ut der og ødelegge sin—sin generasjon eller sin farge, og blande det med det hvite og slikt som det. Jeg klandrer ham ikke. Jeg gjør ikke det. Den fargede mannen har ting som den hvite mannen ikke har i det hele tatt. Absolutt! Det er helt riktig. Og Gud hadde aldri til hensikt at de skulle være slik.

⁶⁰⁵ Vel, hør her. Den fargede mannen er . . . han er—han er en . . . han har—han har et lynne ved seg som den hvite mannen ikke har. Han har en bekymringsløs side, en “stol på Gud og bare gi slipp på resten”; enten han har oppnådd det eller han ikke har det, så er han lykkelig uansett. Jeg skulle gjerne hatt en hel del av det, i kveld, det ville jeg virkelig. Vel, han har det, og det er noe han er i besittelse av; de ønsker ikke å blande det med en annen rase og bryte det ned heller. Det er helt riktig.

⁶⁰⁶ Jeg synes damen der nede i Shreveport kom med den beste—beste kommentaren jeg noensinne har hørt i mitt liv. Hun kom med en kommentar, og de trykte den i avisen. Hun gikk opp, hun sa: “Måten ting blir gjort på her, i dette raseskillet, så vil jeg ikke at barna mine skal gå på skole der borte på den hvite skolen.” Sa: “De vil ikke få den oppmerksomheten de ville ha fått om de hadde en farget lærer.” Den kvinnen er en smart kvinne. Hun visste hva hun snakket om, de får en bedre utdanning. Det er helt riktig. Så jeg mener folk gjør galt ved å gjøre det.

⁶⁰⁷ Og så sier de: “Kain og Abel . . .” og så videre. Nei, sir! Fargen hadde ingenting med det å gjøre. Det er ånden på innsiden som har noe med det å gjøre. Det er helt riktig.

608 Så Kain kjente sin kone, og det var søsteren hans. Og de . . . han tok henne med til landet Nod, og derfra utviklet de store stammene på jorden seg: religiøse menn og tilbedere.

609 Og bare tenk i dag, venn, bare stopp og tenk bare et øyeblikk. At det finnes ti tusenvis ganger ti tusenvis og tusener på tusener av helhjertede kirkegjengere, like så oppriktige og trofaste mot den kirken som de kan være, som er like så fortapte som Kain var. Skjønner? Det er Gud Som velger! Det er Gud Som utvelger! Skjønner? Gud Som gir nåde! Leiren kan ikke si til pottemakeren, det er pottemakeren som er over leiren. Det stemmer.

610 Nå, her er et vakkert et, det neste her:

I Andre Peter 2,4—2,4 . . .

611 Noen som har en Bibel, vil finne fram disse skriftstedene ganske raskt mens jeg leser dem, om dere ønsker. Og hjelpe meg litt her, mens vi tar dette spørsmålet.

612 Nå, vedrørende dette med Kain og—og så videre, hvis det ikke stod til forventningene nå, så bare gi oss beskjed. Vi vil gjerne . . .

613 Nå Andre Peter 2,4. Ja vel, sir, her er vi:

66. Andre Peter 2,4: “For så sant Gud har . . . For så sant Gud ikke sparte de engler som syndet, men kastet dem ned i avgrunnen”, da hvorfor forkynte Kristus for åndene i fangenskap, i Første Peter 3,19?

614 Nå, vi tar Peter 2,4 først. Ja vel:

For så sant Gud ikke sparte de engler som syndet, men kastet dem ned—ned i avgrunnen, og—og overga dem til mørkets lenker, så de skulle være i forvaring til dommen;

615 Nå, nå la oss finne ut av det i Første Peter (det er Andre Peter), Første Peter 3,19, hør på dette. Her er vi, rett her. Disse kom nettopp inn, grunnen til at jeg ikke har skrevet dem ned.

. . . som også . . . gikk bort og forkynte for åndene i forvaring;

616 Åh, ja, her er vi. La oss begynne litt før det, det 18. verset:

For også Kristus led én gang for synder, den rettferdige for de urettferdige, for at Han kunne føre oss fram til Gud, Han som led døden i kroppen, men ble gjort levende i Ånden.

I den gikk Han også bort og forkynte for åndene som var i forvaring,

de som tidligere var ulydige, . . .

617 Min kjære venn, hvis du bare vil lese det neste verset, og der forklarte Den det. Skjønner?

De var tidligere ulydige, som den gang Guds tålmodighet ventet i Noahs dager, mens arken ble bygd. I den ble noen få, det vil si åtte sjeler, frelst ved vann. (Skjønner?)

618 Nå, hvis dere legger merke til her, tror jeg denne predikanten har ett til om det . . . noe i den samme gata, som vil bli besvart litt senere.

619 Første Peter 4 . . . eller 2,4, hvis dere legger merke til det, “for så sant Gud ikke sparte de engler”, hvordan staves *engel* der? Liten “a”. Skjønner? Nå, her borte, “åndene som var i forvaring som ikke omvendte seg den gang Guds tålmodighet ventet på Noahs tid”, samme engler. Det var menn: budbærere, predikanter; “sparte ikke de engler”. Visste du at et . . . ordet *engel* kommer fra ordet “en budbærer”? Hvor mange vet at *engel* er “budbærer”? Helt riktig, engel er en budbærer, “og Han sparte ikke englene”. Skjønner?

620 Og over her i Hebreerne, husker dere at vi gikk gjennom det for et par uker siden, “englene”?

621 Og over i He- . . . i Åpenbaringen: “Skriv disse tingene til engelen for menigheten i Sardes. Skriv disse tingene til engelen for menigheten i Efesos. Til engelen for menigheten . . .” Husker dere det? Og vi så på ordet *engel* i ordboken, og fant ut at det betyr “en budbærer”. Det kunne være “en budbærer på jorden, en overnaturlig budbærer”, ordet *engel*.

622 Så i denne tilstanden, hvis vi tar leksikonet og ser på det, vil du finne ut at det stammer fra “budbærere, de første budbærerne”. Ser dere: “Så sant . . . Så sant han ikke sparte . . . For så sant Gud ikke sparte de engler som syndet”, (Skjønner?) “og de overnaturlige vesenene”, (Skjønner?) “etter ventingen . . .”

Følg med nå, han sa:

. . . så sant . . . ikke sparte de engler som syndet, men kastet dem ned i avgrunnen, og overga dem til mørkets lenker, så de skulle være forvart til dommen;

623 Se så over i Første Peter her igjen, 3,19, se hvordan dette lyder nå:

For i den gikk Han også bort og forkynte til åndene som var i forvaring;

de som tidligere var ulydige den gang Guds tålmodighet ventet i Noahs dager, . . . (ser dere, det var budbærere på den tiden, budbærere). . . mens arken ble bygd. I den ble . . ., det vil si åtte sjeler, frelst ved vann.

624 Nå, hvis dere legger merke til da disse vesenene var i Himmelen. Nå, over i Åpenbaringen 11 . . . eller det 7. kapitlet, tror jeg . . . eller nei, nei, det er det 12. kapitlet. Han gir et bilde her av kvinnen som står; månen ved hodet hennes og solen . . .

eller, solen ved hodet hennes og månen under sine føtter. Og den røde dragen stod der for å sluke Barnet så snart Han var født, og halen hans dro med seg en tredjedel av Himmelenes stjerner og kastet dem ned på jorden. La dere merke til det? Nå, det betyr ikke at satan har en—en lang hale som han hekter rundt mennesker, men at “løgneren som han *fortalte*”, dro med seg en tredjedel av stjernene. De stjernene var Abrahams ætt.

625 Abraham sa: “Åh . . .”

626 Gud sa til Abraham: “Se opp på himlene og tell stjernene om du kan.”

627 Han sa: “Jeg kan ikke gjøre det.”

628 Han sa: “Heller ikke vil du kunne telle din ætt”, stjernene.

629 Hvem er den Klare Morgenstjernen? Jesus fra Nasaret, den klareste som noensinne har levd i menneskelig kjød. Han er den Klare Morgenstjernen. Og Han er Abrahams Ætt, som stammer fra Isak. Og vi som er døde i Kristus, er Abrahams Ætt og er arvinger ifølge løftet.

630 Så himmelens stjerner representerte menneskenes ånder her. Og da den røde dragen (Roma, under dens forfølgelse) dro med seg to tredjedeler av . . . eller en tredjedel av stjernene, og kastet dem ned, var det ved korsfestelsen av vår Herre Jesus da de forkastet Ham, og Han ble . . . og kastet Ham ut og hadde ingenting med Ham å gjøre; det var den tredjedelen av englestjernene, englevesenene.

631 Ser dere, i kroppen din, inni deg . . . (vi har et annet spørsmål om det, straks, for å besvare det bedre). Så når . . . Inni deg er en ånd, et annet menneske. Ditt ytre er ett menneske, ditt indre er et annet menneske. Så ditt indre er det overnaturlige, ditt ytre er det fysiske. Skjønner? Og dette vesenet, hvis du er ledet av Ånden, av Gud, blir du en budbærer fra Gud, eller en engel. Guds *budbærer*, Guds *engel*, er akkurat det samme ordet; kan ikke skille det: Guds budbærer, eller Guds engel.

632 Og hvem har den største myndigheten? En Engel fra Himmelen eller en engel på talerstolen? Hvem har det? Engelen på talerstolen! Paulus sa: “Dersom en Engel fra Himmelen kommer og forkynner noe annet evangelium for dere, enn dette som jeg allerede har forkynt, la ham være forbannet.” Så engelen som er salvet med Den Hellige Ånd og med Ordet, står nest etter Gud. Det er riktig. I Himmelen, er hans myndighet . . .

633 “All makt i Himmelen og på jorden er gitt i Min hånd. Gå, og Jeg vil gå med dere. Hva enn dere binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen. Det dere løser på jorden, vil Jeg løse i Himmelen.”

634 Åh, hvis den store, hellige Menigheten bare innså sin makt til å gjøre disse tingene. Men det er så mye tvil og frykt og engstelse, lurer på om det vil: “Kan det skje?” Så lenge det eksisterer, kan Menigheten aldri stå oppreist. Og når alt snakk om frykt

er forsvunnet og Den hellige Ånd har fullstendig kontroll over Menigheten, da er all frykt borte, og Menigheten har kraften. Skjøenner? Ja, de har alt som Himmelen er i besittelse av, bak seg. De er Tronens ambassadører. Absolutt! En ambassadør for Kristus har myndigheten, og alt Kristus har, tilhører den ambassadøren. Og Han sa: "Gå ut i all verden, dere er Mine vitner etter at Den Hellige Ånd er kommet over dere." Og hva er et vitne? Er en ambassadør; skal komme og vitne om noe. Alle Himmelens krefter er helt i dine hender! Åh, hvorfor sitter vi? Og Menigheten er ufruktbar, og vi sitter uvirksomme. Er fordi vi ikke innser disse tingene.

⁶³⁵ Nå, sjelene som var i fangenskap (som ikke omvendte seg), var ikke Englevesener som hadde—hadde blitt brakt ned i form av Engler, men det var åndene til de englevesenene som falt før verdens grunnleggelse, tilbake der da krigen pågikk i Himmelen. Og satan og—og dragen kjempet, og så . . . eller Mikael og—og dragen kjempet (og Lucifer). Og Lucifer ble kastet ut med alle sine barn (alle englene som han hadde forført), og de englene kom til jorden og ble deretter underlagt å bli menneske. Og da de ble det, var det da "Guds sønner så at menneskenes døtre var vakre, og de tok seg koner."

⁶³⁶ De er Guds sønner. Enhver mann som er født på denne jorden, er en sønn av Gud. Uavhengig om han er en synder eller hva han er, er han en sønn av Gud. Skapt i Guds bilde til Guds ære, han er skapt på den måten. Men Gud visste fra begynnelsen hvem som ville ta imot Ham og hvem som ikke ville ta imot Ham. Derfor kunne Han forutbestemme, eller ikke forutbestemme, men ved forutvitenskap kunne Han vite hvem som ville bli frelst og hvem som ikke ville bli frelst, for Han visste hvilken person som ville innta hvilken ånd.

⁶³⁷ Og de åndene som kom fra Guds Trone og står foran Guds Trone, og levde . . . og milliarder og milliarder og eoner av tid før verden noensinne begynte, i Guds Nærvær, tror du ikke de vet noe om tilbedelse? Og de kom ned og kom rett inn i menneskene, og de tilber Gud! Helt riktig, de tilber Gud; og de har en kunnskap om Gud, og de er smarte og listige og utdannede, alltid. Men Gud forkastet dem fra begynnelsen!

⁶³⁸ Så derfor venn, medlemskap i en kirke, eller—eller kunnskap om en teologi eller noe, har ingenting med Det å gjøre. Det må være Jesu Kristi Blod og en ny fødsel som forener deg med Ham som én person. Slik er det.

⁶³⁹ Gud, i begynnelsen da Han visste at . . . Menn og kvinner ble dannet til én, ikke to, de ble dannet til én. De ble atskilt, en ble plassert i kjød og den andre i et teofani. Han visste det. Så for å kunne bevise det for dere: da Gud skapte kvinnen, tok Han ikke litt støv og skapte henne slik Han gjorde med mannen; Han tok et ribben fra Adams side, og hun ble et biprodukt av en mann

(fordi hun er en del av ham). Får dere tak i Det nå? Skjønner? Slik er det.

⁶⁴⁰ Der er englene. Og Gud og ånden som er forenet med Gud, er én Ånd. Det er riktig. Nå, Guds Ånd som lever i Menigheten, er Ånden som kom fra Himmelen, som Gud kjente fra verdens grunnleggelse, som forkastet djevelens løgn. Og den ånden måtte ta på seg et kjødlegeme for å bli . . . for å bli testet. Han måtte bli kjød slik som disse andre ble, og alle sammen tok på seg det samme åket. Og Gud visste fra begynnelsen, hvilke ånder som ville og hvilke som ikke ville. Der har dere det. Djevelen er så vis at han kunne forføre selv de utvalgte, om det var mulig.

⁶⁴¹ Så disse åndene, disse englene som forkynte, var i forvaring; *engler*, hvis dere legger merke til det her, er det en liten “e” som betyr “menn”; engler, budbærere her på jorden. De syndet, og den eneste måte de kunne synde på, var å ikke tro! Og måten . . . De hadde sine egne religioner, og de trodde ikke på Noahs budskap. De trodde ikke på Enoks budskap. Og de forkastet Budskapet deres, “og ble fordømt”, Bibelen sier de ble det.

⁶⁴² Enok profeterte til dem, sa: “Herren kommer med ti tusener av Sine hellige.”

⁶⁴³ Og de profeterte. Og Noah bygde en ark, og de sa: “Han er en hallelujakristen! Han er en fanatiker! Det er ikke sant at regnet kommer.” Og ett hundre og tjue år gikk, og han hadde en religion som hadde frelse i seg, det var gitt en redningsvei, men de var tilfredse i tilstanden sin.

⁶⁴⁴ Det er slik det er i dag, at menneskene er tilfredse i tilstanden sin. Men det finnes en redningsvei, og den veien er gjennom Jesus Kristus. Amen. Slik er det: den samme slekten, de samme åndene.

⁶⁴⁵ Og de var absolutt religiøse mennesker, veldig religiøse, men de gikk glipp av paktens løfte.

⁶⁴⁶ Slik er det i dag. Menneskene går i kirken og blir medlem av store menigheter, og prøver å være den mest populære personen i byen. Hvis de ønsker å bli medlem av en menighet, går de til den største i byen, den beste og mest ansette i byen. Så enormt de bommer på kallet! Så enormt de bommer på Det!

⁶⁴⁷ Den eneste måten du noensinne vil kjenne Jesus Kristus på, er ved åndelig åpenbaring, ikke ved teologi og hvor mye du studerer Bibelen. Enten du er Christian Science, metodist, Jehovas Vitne, eller hva enn du er; uansett hva du er, vil du aldri skjønne Det ved Ordet, det er Guds Ånd som åpenbarer Ham for deg. Det er en åndelig åpenbaring!

⁶⁴⁸ Da Adam, i Edens hage, og Eva, da de barna ble kastet ut, så kom Kain med god teologi. Han sa: “Gud burde vite at vi gjør dette av hele—hele mitt hjerte. Jeg vil bygge et nydelig alter, jeg vil sette blomster på det, jeg vil legge frukt på det, jeg vil gjøre

det vakkert. Selvfølgelig kan jeg tilfredsstille Gud med dette, og la Ham vite at jeg er oppriktig i mitt hjerte.” Han hadde rett så langt Ordet gikk; Gud ønsket tilbedelse, han gikk for å tilbe. Han lagde et vakkert sted å tilbe på, stor, fin katedral (som de kaller det i dag). Og han lagde det riktig, han bygde det riktig og satte et alter i det; han var ikke en vantro.

649 Men Abel, på Guds Ord . . . Det var ikke skrevet noen Bibel da, men Gud *åpenbarte* for ham at det ikke var frukt som førte oss ut av Edens hage, det var ikke epler som Adam og Eva spiste, det var absolutt seksuelle ting som hadde atskilt dem og splittet dem. Og visste at de hadde blitt dødelige, og gjennom Adams blod, og gjennom slangens blod som hadde startet dette, gikk Abel, ved Guddommelig åpenbaring, og hentet et lam og ofret det. Og Gud sa: “Det er Det!” Ja visst.

650 Da de kom ned fra Forklarelsens Berg, sa Jesus: “Hvem sier menneskene at Jeg, Menneskesønnen er?”

651 “Noen sier at Du er ‘Moses’, og noen sier at Du er ‘Elias’, og noen sier at Du er ‘Jeremia’, og noen sier at Du er ‘den Profeten.’”

652 Han sa: “Men Hvem sier dere at Jeg er?”

653 Peter sa: “Du er Kristus, den Levende Guds Sønn.”

654 Han sa: “Velsignet er du, Simon, sønn av Jona, for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg.” (Følg med!) “Ikke mer gjennom bokstaven, ikke mer gjennom skolen; du har ikke lært dette på et seminar, heller ikke fortalte noen deg det. Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far som er i Himmelen har åpenbart dette for deg. Og på denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke beseire Den.” Der har dere det. Det er den levende Guds Menighet. Slik er det. På den menigheten . . . På den *åpenbaringen* er denne Menigheten bygd. Det er en Guddommelig åpenbaring som Gud har åpenbart, at Jesus Kristus er Guds Sønn, og du har tatt imot Ham som din personlige Frelser, du har gått over fra døden til Livet.

655 Og Den Hellige Ånd beveger Seg og virker i lemmene på dette Legemet. Der er Menigheten! Uansett om den er fattig og på en misjonsstasjon, og du står ute under et furutre et sted, eller hvor enn det er, om det er i noens hus i et privat møte, uansett hvor det er. Skjønnhet og ting begeistrer ikke Gud. Det er hjertets oppriktighet ved en åpenbaring om at Jesus Kristus har blitt presentert som Guds Sønn, vår personlige Frelser. Amen!

656 Du store, vi . . . en kommer aldri gjennom disse hvis vi fortsetter slik, vil vi?

657 Der er de som . . . over der Han dro; englene: budbærerne, predikantene, de intellektuelle, de budbærerne som ikke trodde da Noah forkynte for dem og sa til dem: “Ja, kom inn i denne arken.”

658 De sa: “Hør på denne hallelujakaren. Hør på den fanatikeren. Vel, det finnes ikke noe regn. Hvem har noensinne hørt om noe slikt? Ja, du store, har vi ikke kirker? Er vi ikke religiøse?” Ja, de var religiøse!

659 Jesus sa det ville være en generasjon som var lik den som var da, den generasjonen ville komme igjen rett før Hans Komme, “Som det var på Noas dager, slik vil det være ved Menneskesønnens komme. For de spiste, drakk, tok til ekte, ga til ekte.” De hadde et Reno, Nevada da, et sted. De hadde alt slags tøv som de har i dag; samlet seg og moret seg og gjorde narr, spottere og så videre; har en form for gudsfrykt, men fornektet den ekte Sannheten: pakten, Budskapet om nåde. Gud lager Sin vei, og gir folket Sin—Sin pakt, hvordan de kunne unnfly; Den hadde frelse i seg, frelse var et sted å unnfly.

660 “Hvorfor trenger vi frelse?” I dag sier folk: “Lever vi ikke i et godt demokratisk styre? Hva trenger vi?”

661 Jeg bryr meg ikke om hvor godt demokratisk styre vi har, vi trenger Jesu Kristi Blod. Riktig! Vi trenger Kristus. Jeg setter pris på et demokratisk styre; det har ingenting med sjelens frelse å gjøre. Absolutt! Disse regjeringene vil forgå og enhver nasjon vil forgå. Og jeg har stått ved . . . der faraoene stod, og en må grave tjue fot under bakken for å finne tronene de satt på. Alle faraoene og hans riker på denne jorden, og alle deres vakkende ting vil svikte og forsvinne, men Jehova vil regjere for evig, for Han er den udødelige Gud. Grunnfestet på Klippen Kristus Jesus står vi, for alle andre grunner er synkende sand.

662 Uansett om det er . . . riker vil oppstå og ta slutt, men åh, det er ingenting . . . jeg bryr meg ikke om det er . . . noe; det er ingenting nåværende, ingenting fremtidig, ingenting (hungersnød eller farer eller noe) som noensinne kan skille oss fra Guds kjærlighet som er i Kristus. Når en mann er født av Guds Ånd, er han ikke lenger en skapning av tid, men han er en skapning fra Evigheten. Amen. Han er gått over fra døden til Livet. Han er gått over fra . . . Han er gått gjennom tideelementet, inn i Evigheten. Han kan aldri forgå! Og Gud sverget på at Han ville reise ham opp i de siste dager.

663 Så de kan ha alle sine store kirker og alle festlighetene sine, og alt dere ønsker, og fortelle skitne vitser og ha sine terningspill, og suppemiddager og alt mulig annet dere ønsker; og har en eller annen utdannet predikant som står der. Kanskje han kan gjøre en bedre jobb enn noen av disse små karene som knapt kan sin ABC. Men jeg sier dere sannheten, jeg ville heller ha en kar som ikke kjente sin ABC til å preke for meg (som kjente Kristus) enn alle de store teologene som finnes, med all den best tenkelige utdannelsen. Absolutt!

664 Her nede i Kentucky, for ikke lenge siden, sa en liten kar, som knapt kunne lese sitt eget navn, at Herren hadde kalt ham

til å forkynne, og han ønsket en skolebygning. Vel, myndighetene ville ikke la ham få det. En kjent, stor predikant kom dit, med en tittel til navnet sitt som *det*, en stor teolog, ja, de lot ham få skolebygningen. Ja visst. Holdt en to ukers vekkelsseserie, ikke én sjel. Og faren hans gikk tilbake, sa: “Nå lar dere ham få det, jeg er en skattebetaler, det er min rettighet at sønnen min får det. Og sønnen min burde få det også.”

⁶⁶⁵ Så han gikk tilbake for å forhøre seg og spurte dem, de sa: “Vel, vi vil la ham få det i alle fall to kvelder.” Og de lot ham få det to kvelder.

⁶⁶⁶ Og den kvelden gikk den unge gutten opp dit og kunne ikke engang lese Bibelen, fikk noen til å lese teksten sin. Men da han gikk på plattformen, var han salvet med Den Hellige Ånd. Og da han forkynte, kom rundt tjue til alteret; og den selvutnevnte predikanten, hun fant veien til Golgata gjennom tårer, ved alteret.

⁶⁶⁷ Ja visst, broder, det er ikke—ikke hva du vet, det er Hvem du kjenner. Det er tanken, det er det som må til, du må kjenne Kristus. Å kjenne Ham, er Liv; å forkaste Ham, er død.

⁶⁶⁸ Raskt til de andre spørsmålene våre, de spørsmålene som kommer fra Georgia:

67. Hva symboliserer steinene i . . . i Åpenbaringen 21,19 og 20?

⁶⁶⁹ Om dere vil ta dere tid til å åpne Biblene deres, selv om vi ikke har så mye tid nå, men jeg vil prøve å besvare dem raskt. Åpenbaringen tjue- . . . Jeg tror det er 21,19 og 20. Ja.

⁶⁷⁰ Ja vel, der vil dere finne ut at han snakket om steinene som var i bygningen. Og steinene var grunnvoller. Hvis dere ser . . . Jeg tror du har det der, broder Neville. Og hver stein var en grunnvoll. Ikke at én stein var en grunnvoll, og de andre . . . Men hver stein var en grunnvoll. Hver stein var en fast grunnvoll. Og det var tolv steiner. Og hvis du legger merke til de tolv steinene, så gir hver . . . Først begynner det med jaspis og sarder og så videre som det, som representerer hver stein.

⁶⁷¹ I Bibelen der vil du finne ut hva disse bestemte steinene het. Noen av dem er litt annerledes, du har aldri hørt om det. Hvis du ser tilbake i ordboken, vil du finne ut at det er den samme steinen, bare et annet navn; forandret.

⁶⁷² Men det begynner med—med jaspis. Jaspis var steinen til—til Benjamin, eller steinen til . . . åh, den første sønnen, Ruben. Den første steinen var Ruben, som var jaspis. Den siste steinen var Benjamin, den siste steinen på toppen.

⁶⁷³ Nå, disse tolv steinene som grunnvollen ble lagt på, de—de tolv steinene hang på brystplaten til Aron. Og de—de representerte, han var øverstepresten for disse—disse stammene. Hver enkelt av fødselssteinene var her, på denne—denne platen. Og når folket så denne platen, husket de at Aron var

øverstepresten for hele stammen, når de så fødselssteinene på denne platen.

⁶⁷⁴ Nå, som vi hørte i morges i broder Nevilles budskap. Og mange ganger så tok de fram Urim Tummim. Dere ser det nevnt i Bibelen, som måten de visste om budskapet deres var Sannhet eller ikke. De steinene, da de skulle fortelle hva mannen hadde sagt, profeten hadde profetert, og disse steinene reflekterte sammen. Det dannet en kombinasjon av lys som fikk safiren og jaspisen og karbunkelen og alle de andre til å reflektere lyset sitt, det dannet en stor, nydelig regnbuefarge som blandet det hele sammen.

⁶⁷⁵ Nå, nå, i dag, siden Urim Tummim ble tatt bort med det prestedømmet, så er denne Bibelen Guds Urim Tummim nå i dag. Og når en predikant forkynner, må han ikke bare understreke her, på et lite sted, og det er alt han setter sin lit til; det må være at hele Bibelen gjenspeiler budskapet som mannen forkynner. Det er tingen. Ikke bare ett sted og si: “Vel, Bibelen sier dette.” Åh, ja visst, den sier mange ting. Men du må få alt til å passe sammen. Og når Guds Ånd kommer og går inn i Ordet, setter Den det hele sammen og gjenspeiler ett stort Lys, og det Lyset er Jesus Kristus. Amen.

⁶⁷⁶ Nå, disse tolv steinene var tolv grunnvoller som begynte fra Ruben, og Gad og videre ned til Benjamin; tolv stammer, tolv steiner. Og de steinene i Tempelet, i det nye Himmelske Jerusalem, vil hver grunnvoll bli plassert på en av patriarkene.

⁶⁷⁷ Se nå, legg merke til steinene, nå skal du se at patriarkene reflekteres rett inn i noe annet, bare i et annet spørsmål.

68. Forklar—forklar det fjerde ... de fire livsvesenene i Åpenbaringen 5.

⁶⁷⁸ Broder Neville, hvis du har det rett for hånden, eller noen andre, fra Åpenbaringen 5, vil vi lese dette bare et øyeblikk. Det er et—det er et vakkert bilde her på ... Her, jeg har det selv, Åpenbaringen det 5. kapitlet:

I den høyre hånden til Ham som satt på—på tronen, så jeg en bokrull det var skrevet på, både på innsiden og—og—og utsiden, forseglet med syv segl.

Og jeg ...

⁶⁷⁹ Nå, det er ikke stedet. Jeg ønsker å gå bare litt videre, de fire livsvesenene. La oss se, det 14. verset. Ja vel, sir. Nå, ja her er det, det er riktig. La oss nå begynne her oppe på det—på det 12. verset, nei, jeg tror det ... “Da sa de fire livsvesener: ‘Amen!’” Nei, det er enda litt før det, broder Neville. “Se, jeg hørte røsten ...”

⁶⁸⁰ La oss se, bare et øyeblikk, jeg leste det for en stund siden. Åh, her er det, la oss begynne med det 6. verset. Det 5. verset:

Men en av de eldste sa til meg: Ikke gråt! Se, Løven av Juda stamme, Davids Rotskudd, har seiret. Han kan åpne bokrullen og bryte de . . . seglene på den.

Og jeg så, og . . . , midt foran tronen og iblant . . . fire livsvesener, og midt iblant de eldste, sto et Lam, som så ut som det var slaktet. Det hadde syv hoder og sju øyne, som er de sju . . . Ånder, sendt ut fra . . . til hele jorden.

⁶⁸¹ Jeg vil at dere skal huske det spørsmålet, og hvis jeg ikke kommer til det her om et øyeblikk, vil jeg at dere skal minne meg på det, jeg ønsker å ta for meg det, “de Sju Åndene til de syv øynene som var på Lammet.” Åh, det er virkelig vakkert. (Vel, vi ønsker å ta for oss denne broderens spørsmål nå.) Ja vel, ikke glem det nå.

Så kom Han og tok bokrullen ut av den høyre hånden på Ham som satt på tronen.

Da Han hadde tatt den, falt de fire livsvesener og de tjuefire eldste ned foran Lammet, . . . hver av dem hadde harper, . . .

⁶⁸² Nå, det er de—de fire—de fire livsvesener her, hvis dere merker dere det. Nå, la oss fortsette og bare lese litt videre:

. . . gullharper . . . fulle av skåler og røkelse, . . . og de helliges bønner.

Og de sang en ny sang . . . Du er verdig . . . (og fortsatte og ga sin . . . all sin tilbedelse til Herren)

⁶⁸³ Nå, disse fire livsvesenene i Åpenbaringen, om du legger merke til dem, hvert sted . . . (Dere Bibellesere, og hver den som kommer til å høre på dette lydbåndet). De fire livsvesenene, de hadde fire ansikter: ett hadde et ansikt som en mann, det andre hadde et ansikt som en okse, og det andre ansiktet var som en ørn, og det andre ansiktet var som en løve. Og de gikk aldri bakover, de kunne ikke gå bakover.

⁶⁸⁴ Hvor mange husker den gamle Åpenbaringsboken da de underviste i den for mange år siden, da jeg brukte omtrent to år her på Åpenbaringsboken? Mange av de gamle i tralten gjør det.

⁶⁸⁵ Se, de kunne ikke gå baklengs, fordi uansett hvilken retning de tok, gikk de fremover. Hvis de gikk *denne* veien, gikk de som et menneske; hvis de gikk *denne* veien, gikk de som en løve; gikk *denne* veien, gikk de som en ørn; hvis de gikk *denne* veien, gikk de som en okse. Ser dere, de kunne ikke gå bakover, de gikk framover hele tiden.

⁶⁸⁶ Nå, de fire livsvesenene. For å ta dette raskt nå, for jeg vil ikke dvele for lenge ved dette. Men de fire livsvesenene . . . *Livsvesenet* i Bibelen, symboliserer “makt”. Og dere ser at disse livsvesenene ikke var der ute i sjøen eller havet et sted og kom opp, men de var ved Guds Trone, og de tilba Gud. De fire livsvesenene betyr fire makter som kom opp fra jorden, og de

fire maktene var de fire Evangelieene: Matteus, Markus, Lukas og Johannes; den ene motsier ikke den andre.

⁶⁸⁷ Og en av dem, det . . . Når Evangeliet går fram som en løve, er det modig, er det uredd; Evangeliet er modig som en løve, og det er en konge som en løve. Hvis det går fram med et menneskeansikt, er det skarpt og klokt som et menneske. Hvis det går som ørnen, har det de raske vingene og de høye høydene. Det . . . Ser dere hva jeg mener? Hvis det går som oksen, er det arbeidshesten som kan dra, arbeidsoksen som kan dra Evangeliets bør. De fire livsvesenene var de fire maktene, som var: Matteus, Markus, Lukas og Johannes; de fire Evangelieene som runger ut i Guds Nærvær. Det var . . .

⁶⁸⁸ Hvis dere la merke til det, hadde de øyne foran og bak. De—de . . . Overalt det gikk, reflekterte det. De så overalt hvor de gikk. Og det er Evangeliets kraft når det går ut, det kan . . . Det har menneskets klokskap; det har ørnens hurtighet; det har kraften, trekkraften, byrdebæreren som en okse; det har barskheten og modigheten til en løve. Ser dere, det er de fire Evangelieene, som er de fire maktene i Åpenbaringen, det 4. kapitlet.

Ja vel, nå det neste:

69. **Hvem er de tjuefire eldste?** Ja vel, jeg tror det ville være om det—det . . . **Hvem er de tjuefire eldste?**

⁶⁸⁹ Nå, det er helt enkelt, vi kunne ta det. De tjuefire eldste satt foran Tronen. Det er i . . . Jeg tror det er i vers 4, er der det står. “Og det gikk ut en annen . . .” Jeg må . . . La oss se, jeg har . . . 4,10.

⁶⁹⁰ Ja vel, Åpenbaringen, det 4. kapitlet og det 10. verset. Det er riktig. Vi skal komme til det.

Og de tjuefire eldste falt ned foran Ham som satt på tronen, og tilba Ham som lever i all evighet, og kaster kronene sine ned foran tronen og sier:

Du er verdig, Herre, til å få prisen og æren og makten. For du har skapt alle ting, og ved din vilje består alle ting, og ved din vilje ble de skapt.

⁶⁹¹ Nå, de tjuefire eldste. En eldste er en tilsynsmann. Nå, legg merke til, de var tolv patriarker og tolv apostler. Og det satt tolv på den ene siden og tolv på den andre siden. Der var de tjuefire eldste, som var de tolv patriarkene på den ene siden, Det gamle testamentet; de tolv apostlene på den andre siden, fra Det nye testamentet. Sa ikke Jesus: “Dere vil sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer”?

⁶⁹² Nå, grunnvollene. Se, det er til og med et tre der inne. Og treet på hver side bærer tolv slags frukt. Og de gir sin frukt en gang i måneden, og det er tolv måneder i året. De avgir tolv slags frukt for hvert år som går. *Tolv*, i “tilbedelsens” tall, ser dere. Og

det er tjue og fire, som er tjuefire, tolv apostler og tolv patriarker. De sitter ved Tronen.

⁶⁹³ Ja vel, nå det 4. verset, eller det fjerde spørsmålet:

70. Hva symboliserte den skarlagenfargede tråden i 1. Mosebok 38?

⁶⁹⁴ Den skarlagenfargede tråden, om dere legger merke til det, angående Juda. Og han fikk sønner, og en av sønnene hans giftet seg med en kanaanittisk kvinne. Og denne kanaanittiske kvinnen hadde ingen barn, og sønnen hans døde. Da skulle man ifølge loven ta . . . den neste sønnen måtte ta brorens kone og reise opp etterkommere for den døde. Og den andre mannen samarbeidet ikke og gjorde ikke som han skulle gjøre, og Herren drepte ham. Så hadde han en ung sønn; så Juda sa: “Vent til denne sønnen driver . . . blir så voksen at du kan gifte deg med ham.”

⁶⁹⁵ Og da han ble såpass voksen at det var meningen at han skulle gifte seg med sine to brødres tidligere kone, vel, det var meningen at han skulle ekte henne da, for å oppreise etterkommere for sin bror som hadde blitt . . . som hadde dødd før ham. Juda ga ikke kvinnen (den kanaanittiske kvinnen) sønnen, gutten, og bare lot ham gå videre. Så da hun så at det var begått urett mot henne, går hun ut og dekker ansiktet sitt til med et slør, og setter seg på et offentlig sted slik som prostituerte gjør.

⁶⁹⁶ Juda kommer forbi og tok kvinnen som sin kone, og hun var en prostituert, og levde med henne. Og sa, hun sa: “Vel, hva vil du gi meg i bytte?” Og han . . . hun sa . . .

⁶⁹⁷ Han sa: “Jeg gir ham et—et kje.” Han sa: “Vel, gi meg et tegn på at du vil gjøre det.” Så tok hun staven hans og signetet hans og så videre, og beholdt det.

⁶⁹⁸ Og da de kom med kjeet, kunne de ikke finne den prostituerte, for hun var ikke en prostituert.

⁶⁹⁹ Etter en stund, viste det seg at hun skulle bli mor. Og da det viste seg at hun skulle bli mor, kom de og sa til Juda: “Din svigerdatter er blitt prostituert.” Sa: “Fordi hun—hun skal bli mor, og begge sønnene dine er døde.”

⁷⁰⁰ Han sa: “Vel, hun skal føres ut og bli brent.”

⁷⁰¹ Og så sendte hun bud til Juda, og hun sa: “Mannen som gjorde dette, eide denne staven og dette signetet.” Ja vel, det var svigerfaren hennes.

⁷⁰² Og han sa: “Hun er mer rettferdig enn jeg er.”

⁷⁰³ Nå, da hun skulle føde fant ut at barna hennes var tvillinger. Og da tvillingen . . . Den første babyen som skulle bli født, etter gammel jødisk tradisjon, det første barnet har førstefødselsretten, det første barnet som kommer ut. Og husk, det var hennes første barn. Ingen av de andre sønnene hadde fått

noen barn med henne. Hun hadde ikke fått noen barn før dette tidspunktet.

⁷⁰⁴ Og da det første barnet hennes kom ut, var det bare en hånd. Og jordmoren bandt et skarlagenfarget bånd rundt den, fordi et skarlagenfarget bånd vitnet om gjenløsning, som den første sønnen til jomfru Maria ville bli . . . ha gjenløsningens skarlagenfargede bånd.

⁷⁰⁵ Og da han trakk hånden sin tilbake, kom den andre først. Og da han gjorde det, sa hun: "Hvorfor gjorde du dette? Den andre har førstefødselsretten."

⁷⁰⁶ Så det er det 1. Mosebok 38 betyr, ser dere. At det første barnet forble inntil Herren Jesu Kristi Komme. At det første var under gjenløsningsloven.

⁷⁰⁷ Dere vet at jeg sa . . . det lille muldyret, vet dere, som jeg har fortalt om, at øynene hans var . . . og den slags, ørene hans var defekte, men hvis han var født med en førstefødselsrett, så døde et uskyldig, fullkomment lam i hans sted. Der har du det.

⁷⁰⁸ Så det var for førstefødselsretten. Den første babyen som kom ut fra moren, og de hadde sett hånden (og visste at den kunne forsvinne inn igjen). Og da han dyttet ut hånden sin for å vise at han hadde den, han var den første, så bandt jordmoren den skarlagenfargede tråden rundt den, og han trakk hånden tilbake. Skjønner? Men han var absolutt den første. Det var det skarlagenfargede båndet, det skarlagenfargede båndet har . . . gjennom hele Bibelen, betyr det gjenløsning; som pekte framover mot det første barnet som kom.

⁷⁰⁹ Den første hesten som ble født, den første kua som ble født, hva enn det var, alt som var født først (som kom fram) var under gjenløsning, måtte bli løst ut; alt måtte bli løst ut! Halleluja! Åh, det bare begeistrer meg. Får dere tak i det? Den *første* måtte bli løst ut. Det var en lov. Velsignet være Herrens Navn!

⁷¹⁰ Og da Jesus Kristus ble født, gjenløste Han hele verden. Ja visst, det gjorde Han. Han var Gjenløseren for enhver skapning som noensinne ble skapt på jorden. Han var Gjenløseren. Og i . . . all gjenløsning ligger i Ham, og ikke under noen omstendighet kan du noensinne komme ved gode gjerninger, ved å bli medlem av kirken eller hva enn det er; du må komme ved det skarlagenfargede båndet, denne Gjenløseren, Slektningsgjenløseren.

Ja vel, nå er det neste:

71. Hvor er gavene . . . Hva er gavene som vil bli sendt i forbindelse med de to vitnenes død i Åpenbaringen 11?

Åh, broder Palmer, hvilke spørsmål du kan stille!

⁷¹¹ Nå, gjenløsningen, disse båndene her, dette skarlagenfargede båndet, vi ser det betydde gjenløsning.

712 Nå, det neste spørsmålet er:

Hva er gavene i Åpenbaringen 11?

713 Det kommer en tid . . . Nå, her vil jeg besvare et spørsmål som ble besvart her om kvelden, som en forkynnervenn av meg skrev om jødene, hvordan det ville bli.

714 Nå, det er lovet tre og et halvt år til disse jødene. Hvor mange vet det? Sytti uker ble lovet. Sa: "Messias vil komme og bli utryddet midt i." Kristus forkynte i tre og et halvt år, ble drept etter nøyaktig tre og et halvt år, Han forkynte i tre år og seks måneder.

715 Og deretter ble ødeleggelsens styggedom, muslimesen Klippemoské ble plassert på det Hellige Sted; som Gud sa tjuefem hundre år før det skjedde, at den ville stå der. Profeten så den og hadde sett den, og sa: "De ville . . . Hedningene ville ha kontrollen der inntil hedningenes tidshusholdning ville være avsluttet."

716 Nå er det fortsatt tre og et halvt år som er lovet. Hvis du legger merke til det, så profeterer disse vitnene i Åpenbaringen 11 ett tusen, to hundre og seksti dager; nøyaktig tre og et halvt år. Nå . . . og de var kledd i sekk. Nå, se på tjenesten deres, hva de er. Nå, disse to vitnene blir drept.

717 Nå, det . . . De vendte tilbake til jødene etter Bortrykkelsen av Hedningemenigheten. Hedningemenigheten går Hjem for Bryllupsmåltidet, og slik som Rebekka ble ført til Abrahams hjem med Isak og ble gift der. Og Rebekka og Isak endte opp med å arve alt Abraham hadde, alt sammen gikk til Isak. Absolutt! Og det kunne ikke komme til Isak før Isak først ble gift. Åh Halleluja! Slik er det.

718 Og Kristus blir . . . Gud bor i den fullkomne, skamferte kroppen fullstendig i all Evighet. Når Lammet og Bruden blir gift i Himmelen, får hun arve alt. Absolutt! Isak og Rebekka fikk arve alt.

719 Og når denne seremonien pågår i Himmelen, for Bruden, Hedningebruden blir gift med Prinsen (Guds Sønn), i Herligheten; mens de blir gift, kommer tre og et halvt år der mens . . . Moses og Elias . . .

720 Og Moses var aldri fraværende . . . nei, kroppen hans ble båret bort. Englene tok ham, han begynte ikke å råtne, han gikk ikke i oppløsning. Han var et fullkomment bilde på Kristus. Han døde og Englene bar ham bort, og selv ikke djevelen vet hvor han ble begravd, og prøvde å stride med Erkeengelen Mikael om begravelsen hans. Det er det Bibelen sier. Gud tok ham opp i Bortrykkelsen.

721 Og Elias, da han gikk der, en Guds profet, gikk ned til Jordan, tok av kappen sin og slo på vannet, og det delte seg til høyre og

venstre. Han gikk opp på fjellet. Elisa sa . . . Sa: "Hvorfor følger du etter meg?"

722 Han sa: "Jeg vil ha en dobbel del av din Ånd."

723 Sa: "Du har bedt om noe vanskelig, men hvis du ser meg når jeg drar." Han holdt blikket festet på ham.

724 Og etter en stund, kom det en ildvogn og Engler av ild og hester av ild ned fra Himmelen, og Elias trådte inn og reiste opp til Herligheten. Han smakte aldri døden, han ble forvandlet, han må dø!

725 Og hvis du legger merke til disse to profetene i Åpenbaringen 11, gjør de det samme som Moses og Elias gjorde. Du sier: "Broder Branham, mener du å fortelle meg at Elias og Moses fremdeles lever?" Absolutt!

726 Ja, før Forklarelsens Berg . . . På Forklarelsens Berg, før Jesus gikk til Golgata, der stod både Moses og Elias og snakket med Ham. Ja visst gjorde de det, de er ikke døde. Og de hadde aldri dødd; de er dødelige, så de må dø. Derfor er de i en herliggjort tilstand og venter på det tidspunktet.

727 Og så når de kommer tilbake og forkynner nøyaktig tre og et halvt år under salvelsen av Dåpen i Den Hellige Ånd, mens velsignelsene blir tatt bort fra hedningene (og Menigheten blir tatt opp); og den kalde, formelle menigheten blir forfulgt som hunder, av de kommunistiske og romerske gruppene, og de blir forfulgt og drept. De—de blir drept da; disse profetene forkynner tre og et halvt år, og Bibelen sier at de ble drept i det store . . . på gaten, kalt Sodoma og Egypt i åndelig forstand, der vår Herre ble korsfestet. Det er tilbake i Jerusalem; ser dere, tilbake i Jerusalem, kalt i åndelig forstand.

728 Og de lå på gaten i tre dager og netter. Og så på slutten av de tre og en halv dagene, kommer livsånden i dem, og de stod opp. De måtte dø som andre dødelige, de måtte gjøre det. Og da de drepte disse to predikantene . . .

729 De forkynte mot det som var galt, og de brakte ned ild fra himmelen. Hvem gjorde det? Skjønner? De brakte ned plager fra himmelen, og slo jorden så raskt som . . . og når som helst de ville. Og de brakte ned ild fra himmelen. Og de hindret regnet å komme fra himmelen, så lenge de ønsket. Hvem var det? Nøyaktig Moses og Elias. Og det er de to vitnene.

730 Og de plaget menigheten eller verden, med sin forkynnelse; og fikk jødene tilbake og førte dem tilbake til omvendelse, førte dem tilbake til å tro på . . . Når de ser Jesus komme for Bruden, vil de si: "Se, dette er vår Gud Som vi har ventet på. Det er Ham!" Men Han kommer ikke for dem; Han kom for Sin Brud. Og Hans Brud . . .

731 Da Josef dro til Egypt, tok han ikke brødrene sine med seg, men han fikk sin brud der. Absolutt! Men da han gjorde seg kjent

for brødrene sine, var det ingen til stede. Det er helt riktig. Og når Han gjør Seg kjent for disse jødene, vil det ikke være andre enn jødene der. Der står de som drepte Josef; og han sa: "Vel, jeg er Josef, broren deres." Og han gråt.

⁷³² Og de sa: "Nå vet vi at vi er ille ute, for vi drepte ham."

⁷³³ På samme måte vil jødene få en stor trengselsperiode rett før kommet nå, med forfølgelse som driver dem tilbake til hjemlandet. Det jager dem tilbake som en flokk med sauer tilbake til Karmelfjellet der borte.

⁷³⁴ Når Herren Jesus skal komme for Sin Brud, og de ser Ham, vil de si: "Det er den Ene som vi har ventet på, der er Han!" Han vil gå opp med legedom i Sine vinger. Det er riktig.

⁷³⁵ Og menigheten, levningen av jødene, når de til slutt dreper disse to profetene, og de ligger i gaten som i åndelig forstand kalles Sodoma og Egypt, der vår Herre ble korsfestet, sender de gaver til hverandre (verden gjør det).

⁷³⁶ Nå, broder Palmer, her har du det. Se tilbake i den romerske historien, og du vil finne ut at det bare er én nasjon i hele verden som noensinne sendte gaver etter et slag, det er Romerriket.

⁷³⁷ Det er derfor jeg sier at antikrist kommer fra Roma. Dyret kommer fra Roma, det kan ikke komme fra Moskva. Det kommer fra Roma, den røde dragen som stod ved kvinnen for å sluke Barnet hennes så snart Det var født. Den djevelen, hvor var den djevelen? Hvem var det? Keiser Augustus som sendte ut og drepte alle barna fra to år og yngre. Den røde dragen, dragen, *dyr* betyr "makt". Den romerske makten forfulgte og prøvde å finne Kristusbarnet.

⁷³⁸ Og det samme! Hver gang romerne, antikkens hedenske romere fikk en stor seier, pleide de å sende hvite steiner og slikt til hverandre, som gaver på den måten, som minnesteiner. Så de steinene som ble . . . Hva det var, var små gaver som ble utvekslet i Den romerske kirken. Absolutt! Helt riktig. Det må være slik.

⁷³⁹ Jeg stod rett der i Vatikanstaten og sjekket det ut med Bibelen. Paven har på seg en trippel krone, *Vicarius Filii Dei*, alle de tingene som jeg har hørt og så videre, det er helt og holdent sannheten; en religiøs gruppe som styrer enhver nasjon under Himmelen, og den gjør det. Der er den, det er slik.

⁷⁴⁰ Ikke noe imot katolske mennesker (nei, sir) de er like bra som alle andre, men religionen deres er feil ifølge denne Bibelen. Hvis denne Bibelen har rett, har de feil. De sier de ikke . . . "Det betyr ikke noe hva Bibelen sier, det er hva kirken sier." Vi tror at Bibelen taler med den høyeste autoriteten! Absolutt, det er Guds Ord.

⁷⁴¹ Så dere ser der, disse steinene som ble sendt da, i Åpenbaringen her, er steinene som var gaver som ble sendt dem imellom. Noe som bare viser . . . Bibelen sier, Åpenbaringen her

sier: “La ham som har visdom regne ut dyrets tall. La ham som har visdom gjøre *så-og-så*. La han som har ånden av visse gaver, gjøre *så-og-så*.” Ser dere hvordan menigheten kommer til kort?

⁷⁴² En ung mann spurte meg i morges om åndelige gaver, om å tale i tunger. En ung kar, veldig oppriktig, jeg tror han snart blir en forkynner en av disse dager. Og om menigheten, jeg sa: “Det er så mye av det som er kjøtt. Vi vil ikke ha det, men vil ha det ekte. Vi lengter etter å ha det.”

⁷⁴³ Du kan ikke begynne å undervise om det i menigheten; før du vet ordet av det, får du en som har en tungetale, en som har en salme, etterpå må du kjempe for å få det ut. Men når Gud har gitt en gave suverent, vil den manifestere seg selv. Det stemmer. Ser dere, det er Guds gaver, det er det Han sender til Menigheten for å gi seier.

⁷⁴⁴ Nå antikrist har noe som er for og imot, den har den—den—den forvrengte måten å gjøre det på. Og det er Romerriket som sender gaver til hverandre, naturlige gaver. Gud sender åndelige gaver til de som seier; romerne sender naturlige gaver til hverandre.

⁷⁴⁵ Vi tror at Den Hellige Ånd er en Ånd, vi mottar Den ved en dåp som kommer fra det Høye.

⁷⁴⁶ Den katolske kirke lærer: “En hellig nattverd som er Kristi kropp; at når du tar imot dette brødet og kosheret, så *er* det Den Hellige Ånd, Den Hellige Ånd, den hellige nattverden.” Skjønner?

⁷⁴⁷ Vi tror det er et stykke brød, vi tror ikke det er Kristi kropp, (vi skal ta den om et par minutter). Vi tror det representerer Kristi kropp. Men det er ikke . . .

⁷⁴⁸ Det er forskjellen på katolsk og protestantisk lære. Skjønner? Den katolske kirke sier: “Kroppen er . . . Brødet er bokstavelig talt kroppen. Kirken har kraften til å forvandle dette.” Har du noen gang sett en katolikk gå forbi en kirke, som bøyer hodet og gjør korsets tegn? Og fordi det lille lyset brenner i kirken der under det lille tabernaklet. Det har et lite lys der inne, og kosher-brødet ligger der inne. “Og det er Kristi kropp. Og når du spiser det, så spiser du absolutt den fysiske kroppen til Kristus under din første nattverd, og når du skrifter og så videre. Du spiser, bokstavelig talt, Kristi kropp.”

⁷⁴⁹ Vi sier at det *representerer* Kristi kropp, ser dere, at det absolutt ikke er noe annet enn et stykke brød. Og uansett om det ikke var et brød engang, hvis det var noe annet, så var det for å representere på samme måte. Helt—helt riktig. Enten de . . .

⁷⁵⁰ Slik som disse menneskene som sier: “Jeg vil ikke bli døpt i et basseng, jeg vil bli døpt i elven.”

⁷⁵¹ Hvilken rolle spiller det, så lenge du blir døpt? Hvis det er i et basseng, og . . . Ja, Filip ble døpt i et basseng . . . da hoffmannen

ble døpt. Da Filip døpte hoffmannen i bassenget, bortrykket Den Hellige Ånd ham så mye at Han rykket Filip bort, han ble ikke sett på to hundre miles. Rykket Ham bort i Ånden, ga ham en—en vogn rett fra Himmelen i to hundre miles. Amen. Fantastisk!

Nå:

Hvor vil de troende være etter tusenårsriket? Og hva slags kropp vil de ha? Jeg vil komme tilbake til det om et øyeblikk. [Broder Branham svarer på dette i begynnelsen av paragraf 820, som spørsmål 74—Red.] De vil være sammen med Jesus.

⁷⁵² Ja vel, det—det syvende spørsmålet:

72. Hvordan vil vi dømme engler?

⁷⁵³ Det står i . . . Hvordan vil vi dømme engler? Ved at vi er sønner og døtre av Gud. Engler er tjenere; vi er sønner og døtre av Gud. Og Bibelen sier at vi vil dømme engler. Det er riktig. Nå, nå hvis dere . . .

Det 8. spørsmålet:

73. Hvorfor hår for englenes skyld i Første Korinter?

⁷⁵⁴ Nå, la noen finne Første Korinter til meg, det—det 11. kapitlet, og vi vil se der, så vil du finne ut at det—det . . . I Første Korinter, det—det 11., ser vi at Paulus taler. La meg gå til det bare et øyeblikk, og så vil vi lese det ganske raskt, og så vil vi—vil vi få det klart.

⁷⁵⁵ Jeg har noe å si om dette andre verset her, så jeg håper Herren gir det til oss slik vi skal forstå det. Hvis noen finner det . . . Jeg tror det er det 11. kapitlet, ja, ja vel. Lytt nøye nå, virkelig nøye nå, slik at dere kan forstå. Nå, ta all din bevissthet og legg den i vestlommen din til jeg er ferdig med å lese dette, ser dere, har kommentert Det. Lytt virkelig nøye, dette er SÅ SIER HERREN:

Vær mine etterfølgere, slik . . . jeg er Kristi etterfølger.
(Paulus sa: "Følg dere meg, slik jeg følger Kristus.")

Jeg roser dere, brødre, for at dere husker på meg i alle ting, og holder de overleveringene jeg har gitt . . . til dere.

Men jeg vil dere skal vite at hver manns hode er Kristus; kvinnens hode er mannen; og Kristi hode er Gud.

⁷⁵⁶ Ser dere hvordan det er? Gud, Kristus, mann, kvinne. Nå:

Enhver mann som ber eller profeterer mens han har hodet tildekket, vanærer Kristus.

Men hver kvinne som ber eller profeterer med utildekket hode, vanærer hodet sitt, . . .

⁷⁵⁷ Nå tar vi bare et øyeblikk og viser deg at håret til kvinnen er hennes dekke:

... for det ... det er som om hun var snauraket. (Det betyr at hvis—hvis hun vil klippe håret, så barber det bort.)

For om en kvinne ikke er tildekket, kan hun like gjerne være snauraket. (Snauraket betyr barbert, ser dere) ... Men er det er en skam for en kvinne å bli klippet eller snauraket, da må hun være tildekket.

758 Nå kommer vi rett ned til spørsmålet som du stiller her. Skjønner? Ja vel, nå det er galt for en—en dame å klippe håret sitt, ifølge Bibelen. Hør nå her og se om ikke Bibelen gir mannen en lovlig rett til å skille seg fra sin kone hvis hun klipper håret sitt, se om dette er riktig eller ikke.

Hvis en mann ... For en mann skylder ikke å tildekke hodet sitt (det vil si å ha langt hår), ettersom han er i Guds bilde og ære. Men kvinnen er i mannens ære. (Har du noen gang tenkt på det?)

759 Nå ønsker jeg å stanse her, for jeg vil at dette skal synke dypt inn, ser dere. Og husk nå, jeg har sett ti tusenvis av hyggelige kvinner (kjenner dem akkurat nå, og mange av dem sitter i dette menighetslokalet) som har kort hår, som er kristne. Og jeg legger ikke ansvaret på dere, det er måten dere er blitt opplært på. Skjønner? Det er saken. Predikanten deres fortalte dere aldri om dette. Men hvis noen av kvinnene tilknyttet tabernaklet gjør slikt, så er de skyldige. Ser dere, for vi forteller dem absolutt om det.

760 Nå, nå følg med på dette:

... en mann ... For ... (7. verset) ... For en mann ...

761 Nå, hvem taler her? Nå, en gang sa en dame: "Åh, Paulus var en gammel kvinne-hater."

762 Vel, nå mens vi er i det, la oss bare gå over hit til Galaterne 1,8, og se hva Paulus sier om dette, ser dere, i Galaterne 1,8. Dere vil finne ut at Paulus sa her i Galaterne 1,8:

... selv om vi eller en engel fra Himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn dette som dere allerede har hørt, han være forbannet.

763 Nå, ikke skyld på meg, skyld på Ham, ser dere.

For en mann skylder ikke å tildekke hodet sitt, ettersom han er i Guds ære og bilde. Men kvinnen er i mannens ære og bilde.

764 Følg med på det neste verset:

For mannen er ikke tatt av kvinnen; men kvinnen er av mannen.

Mannen ble heller ikke skapt for kvinnens skyld, men kvinnen ble skapt for mannens skyld.

⁷⁶⁵ Nå, jeg mener dette nå med ekte kjærlighet og mildhet, og jeg håper dere forstår det akkurat slik jeg sier dette. Men Amerika . . . Som en internasjonal reisende, har Amerika noen av de mest nedrige, nedverdiggende reglene for sine kvinner enn noen annen nasjon i verden. Paris, Frankrike kunne være en enorm skyskraper sammenlignet med det Amerika tillater sine kvinner å gjøre. Det er en skam!

⁷⁶⁶ Visste du at Amerikas gud er kvinnen? Jeg kan bevise det for dere ved denne Bibelen. Det er riktig. Visste dere at det har blitt slik for at Den katolske kirke kan innføre doktrinen sin om jomfru Maria?

⁷⁶⁷ Nå, hvis ikke kvinnen ble skapt for mannen, ikke . . . Hvis mannen ikke ble skapt for kvinnen, men kvinnen ble skapt for mannen, hvordan kan du da tilbe kvinnen? Skjønner? Nå, hva som gjorde det, det begynte i Paris og endte i Hollywood. Nå må Paris komme til Hollywood for å få sine modeller og få sine moter og slikt, det er forfallet hos våre amerikanske kvinner.

⁷⁶⁸ Hva er det? Nasjonen vår er blitt så simpel at de til og med har tatt jobber fra menn, og satt kvinner her ute på disse arbeidsplassene, og nesten nitti prosent av dem er prostituerte. Og de sier at det ikke er noe for mennene, ja visst, det er fordi de har kvinner der ute i jobbene deres. Og de har sunket så dypt at de har tilsatt kvinner som ordensbetjenter på gaten. Det er en skam for en hvilken som helst nasjon! Ja, sir. Hva vil du gjøre med det?

⁷⁶⁹ "Hva gjør du med det, broder Branham?" Jeg må respektere det, jeg er en amerikansk borger, jeg gjør det den store sjefen sier. Hvis jeg noensinne . . . Hvis en—hvis en familie mister respekten for familien (barna mister respekten for foreldrene), så går den familien i oppløsning. Hvis en—hvis en menighet mister respekten for pastoren sin, ja så er den menigheten ferdig. Og hvis en nasjon mister respekten for høyesterett og dens avgjørelse, så går den nasjonen i oppløsning. Det er helt riktig. Vi må respektere de tingene, fordi de er sjefen, ser dere. Men det er ikke riktig fra begynnelsen. Absolutt!

⁷⁷⁰ Visste du at mannen i Bibelen . . . i 1. Mosebok, det 1. kapitlet, da Gud skapte kvinnen og—og mannen, og skapte mannen og kvinnen, og Gud sa til Eva at "mannen din skal råde over deg, være din herre"? Si det i Amerika og se hva du vil motta! Du verden, det er ikke tilfelle her, kvinnen råder over mannen; de gjør det, fordi de offentlig stedene er satt opp . . .

⁷⁷¹ Jeg kunne bringe kvinner, hvis jeg måtte, fra kontoret mitt der, i dusinvis, av anstendige kvinner . . . Jeg sier ikke at alle kvinner ikke burde arbeide i perioder; kanskje de har en syk mann eller noe, og de må arbeide. Men hvis de ikke må, så burde de ikke gjøre det. Deres plass er hjemme, deres lille slott, det er nøyaktig hvor de skulle være.

772 Og våre amerikanske kvinner har fått privilegiet til å frigjøre seg selv. Selv hos dyrene og så videre, når dette får overhånd, skjer det og det forringer hele rasen.

773 Det er en liten fugl i Afrika, og det er en liten hakkespett.

774 Nå, vanligvis er hunnen den styggeste av de to. Hannen er alltid den vakreste, hannhjorten, hannelgen, hannfasanen, hannkyllingen, og er alltid den mest . . . Fordi hunnen er hjemmets fugl. Hun sitter på redet, hun oppdrar sine små. Hun er kamuflert for hauken, slangen, prærieulven og den slags, ser dere, for å oppdra sine små.

775 Men i den rasen der . . . eller i kjønnnet der—der—der kvinnen, eller hunnen dominerer i skjønnhet, er det alltid en art som er i forfall. I Afrika, om du tar en fugl . . . Det er en liten fugl der, og den eneste på kontinentene som jeg vet om, der hunnen er penere enn hannen. Og når det skjer . . . Den—den fuglen er en konstant prostituert. Hun flyr rundt og finner en partner og flyr ut og legger en haug med egg etter at hun har parett seg med en, og lar partneren sitte på eggene mens hun går på jakt etter en ny partner. Det er helt riktig. Skjønner? Ser dere hva jeg mener?

776 I, hør nå her, i Amerika i dag, blant våre kvinner. En ung mann fra Kentucky fortalte meg, for et par dager siden, at det var åtte hundre kvinner som arbeidet på en bestemt fabrikk her i Kentucky. Og han sa: “Jeg kunne helt sikkert sverget på at fire hundre av dem er fullstendig gateprostituerte, og det er gifte kvinner med barn.” En kar grep kona si der ute og slo henne med en planke, og han drepte henne nesten. Og en annen gikk for å skyte en mann. Og en annen knivstakk og slåss. Det skulle ikke skje. Det er ikke rett.

777 Sett kvinnen tilbake på kjøkkenet der hun hører hjemme, da vil alt ordne seg. Men setter dere henne der ute i offentlig arbeid, er hun ferdig. Abso- . . . Jeg sier ikke det . . .

778 De amerikanske kvinnene setter nesa i sky og sier: “Det er ikke noe i Det.” Og: “Vis meg.” Selvfølgelig, dere må gjøre det, fordi Bibelen forutsier at dere ville gjøre det. Dere må gjøre det.

779 Og her da . . . Det pleide å være slik for lenge siden, i en metodistmenighet, at hvis en kvinne klipte håret sitt, ble hun utestengt fra menigheten. Ja visst gjorde de det. Ja, visst. Nasareerne, Pilgrim Holiness, pinsevennene, alle sammen pleide å gjøre det. Hva skjeddde?

780 Vet dere hvorfor? Dere har noen reddharer bak talerstolen. Det er helt riktig. Noen som er redde for levebrødet sitt . . . redde for at dere ville utestenge dem, jage dem ut av menigheten. De hadde ikke motet til å stå, stå på Guds Ord enten Det kostet eller Det ikke kostet. Det er helt riktig.

781 Hør her, mannen er sjefen. Ikke tro at du vil styre huset. Du er ikke husets sjef. Du er absolutt . . . Du er ikke slave nå, men du

er en medhjelper. Og Adam . . . Mannen er herre over sin kone, og han er ansvarlig ene og alene for sin kone. Gud lar mannen stå ansvarlig for sin kone. Nå, les og se om Gud sier det nå.

For en mann skylder ikke å tildekke hodet sitt, ettersom han er i Guds bilde og ære . . .

782 Gud er ikke en kvinne, Gud er en Mann. Dere vet når de lager jomfru Maria og alt det, og forbønn- . . . eller forbønner og alt mulig slikt, og ber til jomfru Maria, vet dere hva det minner meg om? Den store gudinnen Diana, som Paulus irettesatte og kastet ut. Det er riktig. Han sa: “Men, Gud er ikke en kvinne!”

783 En stein falt ned på marken, og de sa at det var gudinnen selv som hadde utført dette, det var derfor kvinnene i Korint og der oppe, det . . . som tilba Diana, de ønsket å bli predikanter.

784 De sa: “Ja, ånden fortalte oss at vi kunne tale.”

785 Han sa: “Hva? Var det fra dere Guds Ord gikk ut, og kom det bare fra dere? Hvis noen mener om seg selv at han er åndelig eller en profet, la ham erkjenne at det jeg sier er Herrens bud: la en kvinne tie og være underordnet i menigheten, skal ikke lære eller ha noen myndighet.” Det er riktig! Det er det Skriften sier. Skjønner? Og Gud vil la en mengde predikanter stå til ansvar for det på Dommens Dag.

786 Vel, lytt! Du sier: “Vel, jeg sier deg, jeg ble lært det.” Du vet bedre nå! Det er riktig. Hvis du eller noen er i ferd med å ta en dose medisin, og noen forteller deg at det er arsenikk, og du— og du går på og tar det uansett, så er det din egen feil etter det. Skjønner?

787 Nå, hør på dette:

For mannen er ikke tatt av kvinnen; men kvinnen av mannen.

Derfor skylder kvinnen å ha undergiveness-tegn på hodet, for englenes skyld.

788 Leser noen av dere det? Første Korinter det 11. kapitlet og det 10. verset. Hvis dere legger merke til, “myndighet”, (Hvorfor?) “for englenes skyld”, Første Korinter, fordi englene er mannen, budbæreren. Se, det er en liten “e” igjen. Når det gjelder Engler, Himmelske Engler, er det en stor “E”, stor bokstav “E”. Når det er en liten “e”, betyr det menneskelige engler.

Likevel, i Herren er verken mannen . . . eller kvinnen, . . . eller kvinnen noe uten mannen—mannen.

For slik som kvinnen er av mannen, slik kommer også mannen ved kvinnen. . . . alt er av Gud.

Døm . . . dere selv! Sømmer det seg for en kvinne å be til Gud (med kort hår) med utildekket hode? (tenk på det nå)

789 Følg med nå:

Lærer ikke selv naturen dere at om en mann har langt hår, . . .

790 Sier: “Hva er det snakk om?” Hår. Ser dere ikke hva Paulus snakker om? Hår, langt hår! Hvis . . . Kvinnen burde ha langt hår. 14. verset nå:

Lærer ikke selv naturen dere at om en mann har langt hår; er det en vanære for ham?

791 Får dere tak i det? Det er en skam for en mann å ha langt hår, men en kvi- . . . det er en kvinnes plass. Gud skapte mannen forskjellig fra kvinnen, i kjønn og utseende og i alt annet. Hun burde ikke i kle seg i . . . Bibelen sier at “Hvis en kvinne kler seg i bukser eller noen klær som tilhører mannen, så er det en vederstyggelighet og skittent og urent i Guds øyne.” Og Gud vil la henne betale for det. Hvem vil du høre på? Men dette er Bibelen!

792 Og du løper rundt og sier: “Ja, jeg tror det fint for . . . å se kvinner i bukser.” Men Gud skapte dem forskjellig, Han vil at de skal kle seg forskjellig.

793 Og Bibelen sier: “Hvis en kvinne i det hele tatt tar på seg mannsklær, så er det en vederstyggelighet.” Vet dere hva *vederstygghet* er? Det er “noe som er skittent i Guds øyne”. Og den Store Jehova Som ser ned på deg som noe som er skittent . . . Og Bibelen sier . . .

794 Og dere som sier . . . Noen av dere damer nå, til de unge døtrene dine rundt tenårsalderen, atten, tjue år gamle, og lar dem gå rundt her slik hun er kledd!

795 Og du også, mamma! Skjønner? Når du går ut og kler deg i disse buksene og slikt og lever . . . og går ut på gaten, og—og har de klærne som de lager nå til dags, og får deg til å se ut som noe du ikke er. Skjønner? Og du går ut der på gaten og ser veldig sexy ut, du kan være så uskyldig og ren i forhold til din mann og alt mulig, men hvis du går ut på gaten og en mann ser på deg fordi du viste deg frem på den måten, så er du skyldig og vil stå til ansvar for å ha drevet hor med hver eneste mann som så på deg på den måten på Dommens Dag. Det er hva Bibelen sier.

796 Bibelen sier: “Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har drevet hor med henne allerede i sitt hjerte”, og du er skyldig og vil . . .

797 Du kommer til dommen og sier: “Herre, Du kjenner mitt hjerte; jeg har aldri drevet hor, jeg har levd tro mot min ektemann.”

798 Men her vil det være en mann, her vil det være en til, en til her, en til, en til, femten, tjue, tretti, førti vil stå der og si: “Skyldig i hor!” Hvorfor? En eller annen mann så på deg.

799 “Vel, jeg hadde ingenting med det å gjøre.” Vel, hvorfor viste du deg frem på den måten da? Når Gud sa til deg at du ikke skulle

ta det på deg, det var en vederstyggelighet å gjøre det, og du går å hører på *Hvem elsker Susie?* Eller hva det er . . .

⁸⁰⁰ Er dere klar over hva som skjedde med *Hvem elsker Susie?*'s ektemann? Dere så det alle sammen i avisen nå nylig. Da vi var ute i Casper, Wyoming, kom det ut. Og hva var navnet hans? Den karen som . . . i *Vi elsker Susie*, eller hva i—hva i all verden var det? Det . . . Åh, det som dere blir hjemme på onsdag kveld og går glipp av bønnemøtet for å se. Hva er det nå? *Vi elsker* . . . Hva heter det? [En søster sier: "*Jeg elsker Lucy.*"—Red.] *Jeg elsker Lucy*, mannen hennes skal . . . driver rundt, har blitt oppdaget der ute i Reno, Nevada, med en farget jente, har hatt en affære med henne i årevis. Og det er det du blir hjemme for å se i stedet for å gå å høre Evangeliet. Kvinnen bekjente det. Åh, bevare meg vel! Det er ingenting som er rent utenfor Jesus Kristus!

⁸⁰¹ Velsigne deg, broder, jeg—jeg skal si deg—deg en ting, noen av de . . . Du sier: "Åh, du store, se på klassen." Noen av de—de aller verste gribbene vi har, åtseleterne, er vakre fugler. Du kan ikke bedømme en fugl etter fjærene, ser dere. Så bare husk det. Åh, du!

⁸⁰² Følg med nå:

Lærer ikke selv naturen . . . (det er det 14. verset) . . . at det er en skam for en mann å ha langt hår? (Det hører til kvinnen.)

Men om en kvinne har langt hår, er det en ære for henne . . .

⁸⁰³ Nå, hva snakker han om? En hatt som dere katolikker har på dere i kirken? Nei, slett ikke! Et lite dekke på toppen av hodet ditt, med et lommeterkle? Han snakker om håret ditt!

⁸⁰⁴ Nå! Og dersom en kvinne klipper av seg håret, klipper hun bort sin ære og får ikke komme til alteret for å be. Ser dere, akkurat hva det står her: "Sømmer det seg for en kvinne å be med utildekket hode?" Sier her, sier: "Vel, må hun klippe av seg håret." Så la henne bli snauraket da. "Og hvis hun vil bli snauraket", sa, "er det en vanære, det er en skam for en kvinne å gjøre det". Sa videre: "Hun bør være tildekket." Nå, jeg—jeg leser bare Paulus' brev. Dere alle, det er opp til dere, ser dere.

Men om kvinnen har langt hår, er det en ære for henne. For håret hennes er gitt til henne som et slør.

⁸⁰⁵ Stod det at hun burde få en hatt? Dere katolikker eller dere protestanter, begge deler, som går i kirken og ønsker å ha på dere en hatt, sier: "Vel, jeg skal i kirken, burde ha på meg en hatt." Nei, du burde la håret ditt vokse. Det er forskjellen. Skjønner?

. . . for håret hennes er gitt henne som et slør. (Og det er en skam for henne å komme inn i kirken uten å være tildekket, å gå til alteret for å be.)

Men om noen vil lage—vil lage . . . (Jeg tror ikke jeg kan uttale det ordet, s-t-r-i-d . . .) . . . Strid—strid (dere vet hva å lage strid er), så har ikke vi noen slik skikk, det har heller ikke Guds Menighet.

806 Nå, om du vil krangle om det, må du krangle med Det. Ja vel, hvis du vil lage strid om det: “Åh, det spiller ingen rolle. La dem bare fortsette. Vel, jeg tror ikke det er noe. Jeg . . . I alle fall kommer det ikke an på hva håret er, det kommer an på hva hjertet er.” Det er sant; hvis hjertet er rett, vil håret være rett (Hm-hmh).

807 Bare fortsett, hvis du vil være trettekjær, sa Paulus: “Vi har ikke noen slik skikk, heller ikke Guds Menighet.” Sa: “Hvis du vil tilhøre Kains side, vel, så bare fortsett.” Men Dette er hva Paulus sa.

808 Åh, og jeg mener ikke å le, for det er ikke noe å le av. Men jeg sier dere venner, det er en skam å se hvordan disse tingene har blitt tillatt. Jeg . . .

809 Hør! Til dere, mine kjære søstre, jeg vil at dere skal se godt ut og være på deres beste, det er hva dere burde være. Det er hva dere burde være. Og du burde være så søt og frisk og alt du kan være, når mannen din kommer, akkurat som om det var kjæresten din. Og du burde møte ham i døren med—med et kyss som er like søtt for ham som det var den dagen du kysset ham ved alteret, da han ble din ektemann. Det er riktig. Jeg klandrer deg ikke for at du tar vare på utseendet og vil være på ditt beste. Og jeg vil at du skal være på den måten, Gud vet at jeg gjør det.

810 Her for en stund siden, snakket jeg med Jack Shuler. Hvem har hørt om Jack Shuler? Den mest kjente predikanten metodistene har. Han sa: “En kvinne kom og sa . . . håret var helt skitten og hun tygde tyggegummi og klærne hennes hang og slang, sa: ‘Vet du, mannen min tåler meg ikke lenger.’”

811 Han sa: “Jeg klandrer ham ikke.”

812 Det er riktig. Nå, men det du må gjøre, du må være på den rette måten. Ikke ta din friskhet og skjønnhet fra Hollywood, ta den ut fra Bibelen, innfor Gud. Vær en dame, oppfør deg som en dame, kle deg som en dame, vær ren. Oppfør deg som en dame, ikke kle deg i de . . .

813 Enhver mann som lar sin kone gå ut og som har på seg disse små tingene foran mennene, og disse små tingene . . . går ut på plenen og slår plenen, og slikt som det, mister, jeg sier deg, broder! Jeg—jeg mener ikke å være stygg, jeg . . . Gud vet det, det er mitt hjerte. Men jeg må . . . Jeg måtte ha endret på en hel del før jeg hadde latt mine gjøre det. Jeg kommer til å være sjefen der oppe på bakken så jeg lenge kan, skjønner dere; og når jeg ikke kan det, vil jeg dra bort derfra. Det er riktig.

814 Åh, broder, det er en skam og en vanære for kvinner å gjøre det. Og jeg—jeg mener ikke, søster . . . Jeg—jeg nedgraderer deg ikke, jeg prøver bare å si . . . Menigheten vår her har ingen medlemmer, folk bare kommer hit. Men dette er et Guds hus, og vi sier klart og tydelig ifra at folk ikke må kle seg i disse tingene. At det er . . . du vil måtte stå til ansvar for det på Dommens Dag. Nå, se her. Og la håret ditt vokse ut, ser du, og vær en dame.

815 Nå:

Når jeg nå er . . . nå formaner dere, kan jeg ikke rose dere, for . . . ikke til det bedre, men til det verre dere kommer sammen.

Når dere samles som menighet, hører jeg for det første at det er splittelse blant dere; og så videre, . . . (det går videre til nattverdsbordet nå)

816 Nå, lytt til Det. Det er derfor englene . . .

817 Nå, broder Palmer, jeg forteller deg ikke på dette lydbåndet, du forkynner det samme der nede som jeg gjør her. Men du vet godt og vel, og du som er en predikant, du vet at det er Sannheten, broder. Ja vel.

818 Så *englene* her er “mennene”. Hvis du legger merke til det, broder Palmer, så står det med liten bokstav, “englene”. Og Bibelen går videre . . . Han snakker om mannen og hans kone, ser dere, det er det som er emnet.

819 Det er derfor folk blir så forvirret i Bibelen, de sier: “Vel, Gud sier én ting *her*, og én . . .” Nei, du—du sporer av emnet. Hold deg til det samme emnet, det er alt. Han snakker om mann og kone.

820 Nå, jeg ønsker å komme til én ting til rett før vi avslutter, det vil ta meg omtrent to minutter:

74. Hvor vil de hellige være etter tusenårsriket? Og hva slags kropp vil de ha?

821 Jeg synes det er et nydelig spørsmål, jeg bare elsker det. Nå, la oss gå rett inn i det.

822 I begynnelsen, Gud . . . Vi vil gå tilbake til Hebreerundervisningen vår i bare noen få minutter. Gud var denne herlige, store kilden av syv farger. Hvor mange vet det? Skjønner? Og hvor mange vet at Gud har syv Ånder? Helt klart, syv Ånder. Og det var syv øyne i lammet, og så videre, alt det kommer sammen nå. Skjønner? Nå, det var Gud.

823 Nå, da Han (Logos) gikk ut fra Gud, som var Gud som kom fra denne store kilden inn i en kropp i form av en—av en mann; og det dannet Logos, som vi kaller teofani.

824 Nå, hvis du tar teofaniet når du ser på det, er det en mann. Nå som vi . . . Nå, det var der vi var i begynnelsen. Nå, du forstår det ikke nå, men du var bak der i begynnelsen på den måten.

Da mennesket skapte . . . Da Gud skapte mennesket i Sitt bilde, skapte Han ham som et teofani. Og Han bare plasserte ham i kjøtt . . . Da Gud skapte mennesket i Sitt bilde, i Sin lignelse, var de . . . I 1. Mosebok 2, var de . . . eller 1. Mosebok 1,28, tror jeg det er, “Var det ennå ikke noe menneske som kunne dyrke jorden”, og Gud hadde skapt mann og kvinne. Det er riktig, “Ikke noe menneske til å dyrke jorden.”

⁸²⁵ Derfor brakte Gud mennesket litt lavere ned og plasserte ham i dyrelivet, det er denne kroppen, akkurat som dyrene, slik at han kunne dyrke jorden, kunne berøre. Det teofaniet berører ikke, det ser ikke, smaker, lukter, hører; disse sansene som vi har. Derfor satte Gud mennesket der nede for å—å kunne berøre og å føle.

⁸²⁶ Og—og da han gikk gjennom Edens hage, først som et teofani (slik som Den Hellige Ånd går her inne), ledet det dyrelivet. Det kontrollerte alt, men det kunne ikke dyrke jorden, ser dere. Derfor plasserte Gud ham i kjøtt slik at han kunne dyrke jorden. Ga ham hans fem sanser, for å dyrke jorden og få orden på vingårdene og—og så videre, og likevel så mannen fremdeles ensom ut. Åh, dette er et vakkert bilde.

⁸²⁷ Hør her, for da han ble skapt i begynnelsen, var han to mennesker sammen. Han var både mann og kvinne, mannen var det. Bibelen sier han var det. Gud skapte mannen som både mann og kvinne, “skapte Han ham”. Merk dere nå, at da mannen ble atskilt fra teofaniet og plassert i kjøtt, var han—var han ikke helt og holdent der; en del av hans vesen var fremdeles et teofani, så det så ikke riktig ut.

⁸²⁸ Der gikk hannen og hunnen blant kuene, der gikk hesten, og der gikk oxen, og der gikk alt annet parvis. Men Adam, han . . . det var . . . Ser dere, det var noe som manglet. Nettopp denne sterke lengselen viste at det var en make som ventet på ham. Får dere tak i det? Og nettopp tankene om at vi må dø her, at vi er bekymret og rådløse, og vi lengter etter et Liv som ikke har noen død, det viser at det venter på oss. Skjønner?

⁸²⁹ Og Adam var ensom. Og Gud, for å vise at de ikke kunne bli atskilt . . . Nå vil jeg gå tilbake til det samme, bare et øyeblikk.

⁸³⁰ Hør her, Han gikk ikke ut og tok jord og lagde Eva, men Han skapte henne fra den opprinnelige jorden, Adam. Han tok et ribben fra hans side og dannet en medhjelp til ham, og det var Eva. Hun var lagd for mannen, og en del av mannen. Hun var en del av ham i begynnelsen, i skapelsen, i et teofani. Hun var en del av ham her nede i denne skapelsen. Hun kunne ikke komme fra en annen skapelse, hun måtte bli dannet i den samme skapelsen.

⁸³¹ Det er nøyaktig derfor Kristus og Gud måtte være nøyaktig den samme Personen, det kunne ikke være noe annerledes. Hvis Han hadde vært en god mann eller en profet, ville Han ikke

vært en Gjenløser; Han måtte være Skaperen Selv. Men Han er fremdeles et toefani nå, ser dere, og slik Han var da.

⁸³² Så kom en mann hit ned og han—han var fantastisk; og Gud elsket det, Han sa: “Det er vakkert, la dem være på jorden og leve der for evig. Det er alt; i—i Evighet, videre og videre og videre. La det bare vokse, og la enhver plante bringe fram og alt slikt. Og la mennesket leve, og dyrene leve og alt annet, for all evighet. Det er helt i orden.” Skjønner?

⁸³³ Og så kom synden inn. Og jeg ønsker å komme med denne uttalelsen. I den . . . Så mange mennesker tar så grundig feil når det gjelder dette ene Skriftstedet, og det er angående Salme 23. De leser Den slik som dette: “Ja, selv om jeg vandrer gjennom den *mørke* dødsskyggens dal.” Nå, det finnes ikke noe slikt. Bibelen sier ikke det: “Den mørke skyggen i dalen . . . den mørke dødsskyggens dal.”

⁸³⁴ Sier: “Selv om jeg vandrer gjennom dødsskyggens dal.” Nå, før det kan være en skygge, må det lys til for å lage skyggen. Ser dere, David var en profet og var under salvelsen, han gjorde ikke feil, han sa bare Sannheten: “Ja, selv om jeg . . .” ikke, vandrer gjennom den *mørke* dalen, men, “gjennom døds-*skyggens* dal.”

⁸³⁵ Da må du ha en viss prosent lys for å lage en skygge. Og det er slik det er her. Vi er både naturlige og overnaturlige. Denne kroppen er underlagt døden og ble brakt fram av en kvinne; ikke ved noe annet enn gjennom . . . Ikke av Gud, du er et produkt fra Adam og Eva. Enten du er svart, hvit, eller hva du er, er du et produkt, en etterkommer av Adam og Eva. Det gjør at kroppen din er “født i synd, dannet i misgjerning, kom til verden og talte løgn.” Du er fortaapt og fordømt ved begynnelsen av ditt liv, har ikke engang en sjanse.

⁸³⁶ Nå, fordi ånden du har, kom til deg ved naturen, og ved naturen som kom fra seksuell omgang, begjær fra menn og kvinner produserer et jordisk barn. Og overlater du det barnet til seg selv og ikke lærer ham noe riktig, vil han gå feil. Ikke lærer ham verken rett eller galt, vil han velge galt. Fordi det er naturen hans å gjøre det.

⁸³⁷ Se på en liten baby som ikke er høyere enn *det*, som bare blir så sint; han vil bare . . . han—han vrir hendene og blir rød i ansiktet og holder pusten. Ja visst. Hva er det? Det er naturen hans. Han fikk den fra sin pappa eller sin mamma, en av dem; hun hadde nok temperament til å slåss mot en sirkelsag, eller pappaen hans. Hvis ikke de hadde det, hadde bestefaren eller bestemoren hans det. Ser dere, det er etterkommere.

⁸³⁸ Så det gjør . . . Du er født inn i verden. Du kom ved natur, og hele ditt vesen er svart og skittent og fordømt og forbannet og på vei til helvete. Det er riktig!

⁸³⁹ Men når du blir født på ny, så skinner Guds Lys ned i den sjelen (halleluja) da er det ikke noe mer en mørk dal, men det er

en dal med en skygge i seg. Kan hende du er tildekket med kjøttet her og tingene som er over ansiktet vårt, men det er nok Lys der inne. Og en dag må det Lyset og mørket skilles! Og når lyset skinner, flykter mørket. Og når vi går for å være sammen med Kristus i den kroppen, forsvinner mørke og død, og vi brister ut i fullkomment Lys. Ære være Gud! Der er vi; aldri mer sykdom, aldri mer mørke blandet med det.

⁸⁴⁰ Her og nå har vi både sykdom og glede og har helse og styrke, og vi er *inne* og *ute*, og er *oppe* og *nede* og har glede og sorg og så videre. Vel, det er bare en skygge. Vi har nok lys til å vite at det er et Lys der; og vi er fremdeles i kroppen, i kjødet. Men en dag vil Dagen bryte fram. Det er når dødsengelen sitter ved fotenden av sengen, det er når legen sier at alt er over; og dette naturlige skiller seg fra det overnaturlige, og lyset kommer tilbake til Lys, og mørke går tilbake til mørke. Da ikler dette dødelige seg udødelighet. Det er når dette forgjengelige kler seg i uforgjengelighet. Det er når dette dødelige ikler seg udødelighet, og vi forvandles fra en tidsskapning til en Evighetsskapning. Du kan ikke gå ut dit med totalt mørke, du må ha lys i mørket. Slik er det. Det er den kroppen du mottar.

⁸⁴¹ Hva skal vi gjøre? Vel, min kjære, hellige broder, min kjære, hellige søster, før verdens grunnleggelse, da Gud skapte deg i Sitt bilde, eller skapte mannen i Sitt bilde, og skapte kvinnen i mannens bilde til mannens ære, gjorde Han deg til et teofani. Akkurat som Ham Selv, da Han sa "la Oss" til skapningene som Han hadde skapt, "la Oss gjøre mennesket i Vårt Eget bilde, i Vår lignelse, et teofani." Gud hadde ikke blitt kjød ennå, Han var i et teofani.

⁸⁴² Og Moses så Ham. Moses ropte: "Herre, la meg se Deg."

⁸⁴³ Han sa: "Gå dit bort og skjul deg i klippen, i kløften." Og Moses gikk bak i kløften; og da Gud gikk forbi, lynet og tordenen . . . Og da Gud gikk forbi, hadde Han ryggen Sin snudd slik som *dette*.

Og Moses sa: "Det var ryggen til en Mann." Halleluja!

⁸⁴⁴ Hvem var Det? Melkisedek som kom ned, Salems Konge, uten noen far eller mor, ingen dagers begynnelse eller ende på livet. Det var Ham! Og Han kom ned. Det var den Ene som snakket med Abraham; som dannet Seg en liten kropp av kjøtt slik som det, og "Puh!" åndet inn i den, trådte inn i den og kom ned og spiste en kalv, drakk kumelk og spiste litt smør og litt maisbrød. Og de to Englene.

⁸⁴⁵ Og da de gikk ut der og alt sammen bare, "Puh!" forsvant og gikk bort.

⁸⁴⁶ Jeg har aldri tenkt på det. Her for en stund siden, ladet jeg en riflepatron, jeg hadde en .22 rifle, det er en .220 Swift. Og dere skytterbrødre her inne vet det. Den lille kulen, det er en kule på førtiåtte grain, bare omtrent *så* lang, vanlig .22 kule.

Den var ladet med en kassetbelastning på nesten en .30-06. Nå jeg . . . Fabrikken lader den bare til omtrent førtifire hundre fot per sekund. Ja vel, men du kan putte nok . . . lade den selv, og du kan få den opp til fem tusen fot per sekund. Og—og med andre ord, hvis du skjøt . . . Vi skjøt på to hundre yard her om dagen, og kulen traff bakken, den fløy ut før geværet i det hele tatt ga et ekko. Det er så raskt det er.

⁸⁴⁷ Så tar du en tannpirker (dere vet, den flate delen på en tannpirker) og pirker ned i kruttet ditt og får den full av krutt, bare omtrent fire eller fem små korn, og legger den på toppen der, og så setter du inn kulen der. Stå her, og du får en kule i hånden i løpet av ett sekund. Og skyt den ut der på skogmurmelyret som sitter to hundre fot fra deg, og skogmurmelyret rikker seg ikke engang. Kulen går tilbake til sin opprinnelige tilstand, tilbake til gasser. Her er en kule som er en blanding av kobber og bly, og i brøkdelen av et sekund, er den tilbake dit du aldri vil finne den igjen. Den gikk tilbake til det den var for hundre milliarder år siden, tilbake til gasser. De gassene må ta form og komme tilbake til kobber og til bly og så videre, på den måten. De gassene må få fast form.

⁸⁴⁸ Nå, slik er det. Det er således vi er her, vi kom fra et høyere vesen. I begynnelsen var vi i Guds bilde. Sløret og mørket hindrer oss i å vite det nå. Men Jesus sa til disiplene at Han “var sammen med dem før verdens grunnleggelse”. Skjønner? Vi var det! Du kan ikke skjønne det nå, men du var i begynnelsen. “Og dersom dette jordiske tabernakel går i oppløsning, har vi allerede ett som venter!” Halleluja! Og da flytter vi inn i dette teofaniet, som vi en gang levde i, så vi kan spise og ta hverandre i hendene. Og sjelene under alteret roper: “Hvor lenge, Herre?”

⁸⁴⁹ Det er syv trinn som fører til Gud, for de syv Åndene idet—idet Det kommer ned. Ja vel, når du går under Guds alter, ropte de: “Herre, hvor lenge? Kan vi gå tilbake, ned dit igjen?”

⁸⁵⁰ Gud sa: “Bare en liten stund, inntil deres medtjenere har lidd det samme som dere har lidd.” Skjønner?

⁸⁵¹ Og så vender sjelene tilbake, og de blir menn og kvinner igjen, og lever for evig når alt mørket og døden og sykdommen og sorgen fra mørket har bleknet bort; det er aldri mer skygge, det er fullstendig sollys!

⁸⁵² Lytt. Her er det. La det bli så mørkt som det bare vil; det kan ikke bli for mørkt til at sollyset ikke kan tilintetgjøre enhver flik av mørket. Mørke og lys kan ikke eksistere lenge sammen. For det . . . Hvilken er den mektigste? Det er lys. Og når lyset skinner, flykter mørket. Amen. Er du ikke glad? Er du ikke glad for at du vet det? Uten tvil, det er ikke en skygge noe sted. Men dette velsignede Lyset som er i våre hjerter akkurat nå, er noe som vitner tilbake: Guds Sønn, Guds kraft.

853 Og vi går her, ser Den Hellige Ånds kraft komme ned og gå ut i et møte, og sier: “Du var fru *Så-og-så*, at du gjorde en *bestemt* ting, på et *bestemt* sted. Du har vært plaget med dette *så* lenge, men SÅ SIER HERREN: ‘Reis deg opp, du er helbredet.’” Og en vanfør og blind reiser seg opp. Og en skygge av en mann, fortært av kreft, oppstår til liv og ny helse igjen.

854 Det er ingen tvil, Jesus sa: “Disse tingene som Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Og Han sa: “Jeg gjør ingenting før Faderen viser Meg det.”

855 Hva er det? Det er Lyset som blandet seg med dette mørket, ser dere, for å gjenløse oss. Forstår dere hva jeg mener?

856 Nå, en dag går det rett tilbake dit, og så når teofaniet blir udødelig kjød igjen slik det var i begynnelsen, så kommer Jesus, og Gud . . . når Kristus vil bli ett. Kristus vil sitte på Tronen, og alle menneskene vil være mennesker. Kristus vil sitte på Davids trone, en Mann, Herren Jesus; for aldri å dø. Aldri vil vi dø, aldri vil vi være syke, har ikke mer sorg, og vi vil leve gjennom de tusen årene.

857 Og når de tusen årene er gått på denne jorden, så vil djevelen komme opp; og den andre oppstandelsen kommer, oppstandelsen av de urettferdige. De samler seg til en stor hærs-kare som havets sand, og de kommer opp for å omringe de helliges leir, og når det skjer, lar Gud det regne ild og svovel fra himmelen og ødelegger dem.

858 Og Johannes sa: “Jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var borte, og havet var ikke mer. Og jeg, Johannes, så Den Hellige Byen, det Nye Jerusalem, komme ned fra Gud ut fra Himmelen, gjort i stand som en brud smykket for sin brudgom.” Slik er det.

859 Der sa han: “Hustruen . . . Lammet og Bruden vil være der for evig.” Det vil bli en ny jord, millioner og millioner av kvadratmiles. Åh, du. Byen, Bibelen gir målene på Byen til femten tusen kvadratmiles. Den er femten tusen miles lang, femten tusen miles bred og femten tusen miles høy. Det er nøyaktig beskrivelsen som Bibelen gir av Byen. Ikke rart at havet ikke er mer, det var ikke noe plass for det.

860 Åh, det vil bli så vakkert! Og der inne, er det en kilde rett ved Guds Trone, som flyter foran Tronen. Det er et tre på hver side av treet . . . av Livets elv. Og på dette treet er det tolv slags frukt, og det gir sin frukt hver måned.

861 Der er de tjuefire eldste. Der er Bruden. Der er de førtifire tusen, tempelevnukkene. Åh, broder, vi skal til et sted! Ting ligger foran oss. De fire . . . De tjuefire eldste. De hundre og førtifire tusen evnukkene. Bruden sitter med Kristus. Du store, du snakker . . . Mitt Hjem, kjære Hjem! Amen.

⁸⁶² Å tenk at jeg har privilegiet å komme dit, og du har privilegiet å komme dit. Og hvorfor ville du velge å vandre i dette mørket og ikke se noe Lys, og dø og gå inn i kaos og bli ingenting? For når Lyset tar sitt overherredømme, er det intet plass for mørke. Gå og finn ut hvor mørket forsvant når lyset kommer. Slik blir det når alle ting kommer tilbake til Gud. Det hadde, mørket hadde en begynnelse, mørket har en ende. Lyset hadde aldri en begynnelse, og det vil heller aldri ende. Gud hadde aldri en begynnelse og vil heller aldri ha en ende. Så, en dag vil hele den fordervede verden med all sin synd og sin skjønnhet, såkalt, og alle sine prestasjoner og følelser, og all sin glamour og alt vil visne bort til ingenting, og det vil ikke være mer. Det vil ikke være mer, ikke lenger bli tenkt på! Det står til og med: "Det vil ikke engang kunne minnes lenger."

⁸⁶³ Men Herrens velsignede skal alltid være sammen med Ham. Vi vil ha en kropp som Hans Egen herlige kropp; og leve sammen med Ham og spise med Ham og sitte sammen med Ham, og leve med Ham i all evighet og i eoner av tid; og de Evige tidsaldrene vil utfolde seg i en verden uten ende.

⁸⁶⁴ Og du har et valg i kveld. Hvis du ikke er forberedt til å møte det stedet, uansett hvor mye du går på møte, hvor godt medlem du er, så er du fortaapt inntil Kristus har gitt deg nytt Liv i det mørket som du vandrer i. Du er kanskje religiøs. Religiøs, hør venner, religion er noe intellektuelt. Skjønner? Alle Kains barn har alltid hatt religion. Jødene hadde en religion da Jesus kom, men de forkastet frelsen.

⁸⁶⁵ Du er kanskje veldig religiøs i kveld. Du er kanskje presbyterianer, metodist, pinsevevnn, Nasareer, Pilgrim Holiness. Du er kanskje like så religiøs; går til menigheten din og vitner, du kan synge og rope og prise Herren, du kan gi tienden din til menigheten, du kan behandle naboen din rett, det har ikke det minste å gjøre med ditt Evige bestemmelsessted. Kain gjorde alt det til punkt og prikke. Absolutt.

⁸⁶⁶ Bibelen sier at "hveten og ugresset vokser sammen." Den lille hveten står der, den hungrer etter regn, og tistlene gjør det også. Når regnet kommer, er tistlene akkurat like så glade for å få regn som hveten er. "Men det er ved deres frukter dere skal kjenne dem."

La oss nå be mens du tenker over dine frukter:

⁸⁶⁷ Nå, Gud Far, det har vært noen vanskelige spørsmål her i kveld. Jeg har kanskje ikke gjort det rette, men har gjort så godt jeg kan utfra min kunnskap; Du kjenner mitt hjerte. Jeg ber, Gud, at Du vil ta imot det. Og nå, kanskje, i noen av disse spørsmålene, hvis jeg ikke har gjort riktig, så tal Du til folkets hjerte, og gjør Du dem til akkurat det de skulle være. Jeg føler at Du fortalte meg det. Men hvis jeg kunne ta feil, så må Du tilgi meg.

868 Og jeg ber, Gud, at hver enkelt av disse vil ta disse tingene til sitt hjerte, og må de grunne på dem og tenke slik: “Ja, der er menigheten, der er disse tingene. Det er det Bibelen sier.”

869 Kanskje damene, Herre, Du vet at jeg ikke mente noe personlig ved å fortelle dem det. Men, Gud, jeg—jeg elsker søstrene mine, og Du vet det, Far. Du vet hvordan jeg tenker om dem. Men om jeg stod og fortalte dem noe galt, ville jeg være en—en bedrager for dem. Jeg ønsker ikke å være en bedrager for mine søstre, jeg ønsker å fortelle dem Sannheten. Og, Far, jeg tar Det rett fra Ditt Ord.

870 Og nå vil jeg ikke dømme mine brødre, men, Herre, jeg sier at de har gjort galt når de har tillatt disse tingene. Og hvis damen visste bedre og gjorde det, da er det opp til henne, pastoren er ikke skyldig.

871 Abba Far, de tingene er Ditt Ord, og de er til Deg. Tal Du til folkets hjerter nå. Jeg overgir dem alle til Deg. Jeg vil se hva Du har gjort, Far; Du vet. Tal til hvert hjerte. Vi ber om det i Kristi Navn.

Og med våre hoder bøyd:

872 Jeg lurer på om noen vil løfte sin hånd, og si: “Broder Branham, bare husk på meg, at jeg kan bli en som seirer i alt, og være ikledd bryllupskledningen på den siste dag og være hos Kristus.” Vil du løfte hånden din, si: “Be for meg?”

873 Alle hold sine hoder nede nå, og bare bøy dere. Gud velsigne dere, det er fint. Der, Gud velsigne dere, mine søstre; og mine brødre også, som løfter hendene deres. Det er underfullt.

874 Nå, Far, Du ser hendene deres. (Jeg vet, noen ganger tenker du: “Vel, bare en liten bønn som det?”) Gud, jeg tenker på den moren som sa i går: “Bare en liten bønn der i huset den dagen da den gutten var døende, tre uker igjen å leve, med ondartet kreft på hjernen, og nå har tingene forandret seg.”

875 Jeg tenker på Hiskia, som vendte ansiktet sitt mot veggen og gråt: “Herre, jeg ber Deg, vær nådig mot meg. Tenk på meg, for jeg har vandret innfor Deg med et fullkomment hjerte.” Det ble forandring fra død til liv.

876 Ett rop fra Guds Sønn: “Lasarus, kom fram!” og en død mann kom ut.

877 Å Gud, Du sa: “Tal, be, og det skal bli gitt. Når du sier noe, tro at det du sier skjer, så vil du få det du sier.”

878 Nå, Far, jeg ber om at hver enkelt som løftet hånden sin vil få det de løftet hendene sine for. Og må de bli velsignet. Og Gud, jeg ber om at Du må hjelpe våre søstre, at de må bli . . . la dem oppføre seg rett, for satan har gjennom tv og *True Story*-magasiner og så videre, som har blitt tatt så lett på, og usensurerte programmer, hvordan skitt og vulgaritet på tv-ene og så videre, som ville . . . Kunne ha vært et redskap til å vinne

millioner av sjeler til Deg, men hvordan de ikke er sensurert, og sender ut alle disse skitne tingene som de . . . Åh, så sørgelig! Og å vite at djevelens ånd har sneket seg inn i og blant våre søstre og prøver å få dem til å følge moten og kle seg på den måten.

⁸⁷⁹ Og vi ser at i . . . i våre brødre også, Herre, hvordan de forestiller seg at de kan røyke og drikke og holde på slik og likevel være kristne, fordi de sier at de “tror”. La dem forstå at “djevelen tror også”. Og han er ikke frelst, “han tror og skjelver.”

⁸⁸⁰ Og nå, Far, ber vi om at Du vil være nådig mot oss alle og tilgi oss våre synder, og kanskje noen ikke løftet opp hendene sine, Å Gud, vær nådig. Må de løfte hendene sine ved den neste muligheten de får.

⁸⁸¹ Vi er i ferd med å ta nattverd, Herre. Tilgi oss våre overtredelser og det som ligger i fortiden vår. Og må vi nå motta Din velsignelse, for vi ber om det i Kristi Navn. Amen.

⁸⁸² Herren velsigne dere. Jeg beklager å oppholde dere slik. Jeg bare lurer, rett før nattverden, hvis det er noen som har kommet for å bli bedt for, som ønsker å bli bedt for, vel, så vil vi gjerne gjøre det på dette tidspunktet, hvis det er noen som vil bli bedt for.

⁸⁸³ Ja vel, broder, ta henne hit med en gang, det er fint. Og bare et øyeblikk, og så vil vi—vil vi avslutte. Og så når vi avslutter, så kan de som ønsker å bli igjen for nattverd, bli igjen. Men akkurat nå vil vi be for de syke. Hva sa Bibelen?

⁸⁸⁴ Hvis broderen ikke kan reise seg . . . Det er helt i orden, la ham bare sitte der, vi vil komme til ham. Det er helt i orden, bare la ham sitte akkurat der. Og vi vil komme ned og be for ham. Det er greit. Ja vel, sir, bare la—la ham sitte rett der. Det er vanskelig for ham å stå her, ja, vi vil gjerne komme bort til ham.

⁸⁸⁵ Nå vil jeg nevne en liten ting, min kjære venn. Ser dere, jeg—jeg vet at Herren har bevist dette om og om igjen så mange ganger. Skjønner? Jeg er ikke mye til predikant, jeg har ikke utdannelse og så videre. Jeg elsker Herren Jesus, Gud vet at jeg elsker Ham. Men én ting ble jeg kalt til å gjøre, be for de syke. Tror dere det? Til og med før jeg visste om gaven, pleide jeg å gå ut hit til sykehuset; og jeg husker at sykepleierne sa: “Nå kommer du til å bli frisk.” Skjønner? Og bare noe, at Gud har vært så nådig til å akte på mine bønner for folket.

⁸⁸⁶ Jeg kan forestille meg i kveld, at hvis det hadde gått ut en verdensomspennende appell overalt i hele verden. Og som sa at alle broder Branham har bedt for, kom hit, jeg ønsker at dere gir et svar til De forente staters regjering med et brev. Og det hadde blitt sendt ut over hele verden. Jeg antar at kanskje fire eller fem millioner mennesker ville ha svart på den appellen hvis det ble kjent. Skjønner?

⁸⁸⁷ Og disse menneskene, eller noen av dem hadde allerede vært døde, lagt på likstrå av legene og—og begravelsesagenten. Noen av dem har blitt drept i ulykker; noen av dem døde en naturlig død. Noen av dem er blinde, halte, lamme, forkrøplede, lidende, sinnssyke . . . på sykehus, visste ikke engang at vi var på sykehuset for å be for dem. Tok dem med, måtte ta dem med. De kjempet og slåss og skadet seg selv, visste ikke engang hvor de var. I løpet av fem minutter var de normale, vennlige, elskverdige mennesker og sinnsfriske resten av sine dager. Skjønner?

⁸⁸⁸ Det er . . . Hva er det? Det er ikke broder Branham. Det er Jesus Kristus, Han sendte meg ut for å be for de syke. Nå, her er hva det er. Det har ikke vært så vellykket i Jeffersonville, fordi, her er grunnen. Nå, jeg vil at dere skal vite at jeg har noen av mine nærmeste og beste venner akkurat her i denne byen. Selv om selve byen, tilstanden i byen, den liker jeg ikke. Jeg liker ikke denne beliggenheten og har aldri gjort det; da jeg var liten gutt og satt og leste historiebøkene mine, sa jeg: “En dag vil jeg dra herfra.” Skjønner?

⁸⁸⁹ Jeg liker ikke Jeffersonville, det er et sumpområde, det er det her nede. Det er bare veldig fuktig, og—og det er veldig usunt. Dra opp hit på toppen av Spickert Knobs eller et eller annet sted, og se ned mot New Albany og Jeffersonville, hvis du ønsker å se. Se her, til og med legene sier det, at: “Menneskene i denne dalen blir blodfattige på grunn av forholdene.”

⁸⁹⁰ En liten dame her oppe, fru Morgan, som ble helbredet for kreft, tok hunden sin ut hit til klinikken, trodde den hadde skabb. Vet dere hva det var? Utslippene fra Colgatefabrikken og slikt, på gresset den gikk gjennom. Det er et veldig usunt sted.

⁸⁹¹ En kar som var i hæren, kom ned hit og fikk . . . Han fikk astma. Dro ned hit til Florida og øynene hans ble helt svarte, og han dro til legen, og han sa: “Doktor . . .”

⁸⁹² Legen sa: “Nå, du har vært i en kamp, har du ikke?”

⁸⁹³ Han sa: “Nei, sir, det har jeg ikke.”

⁸⁹⁴ Hvis dere vil vite hvem det er, så heter han Herby. Nå, hvis jeg bare kan komme på . . . Det er—det er i Union National Bank, i New Albany, han er en kasserer. Bare gå dit og snakk med ham som heter “Herby”, spør ham.

⁸⁹⁵ Og han sa . . . Han gikk, han sa: “Doktor”, sa han, “jeg har bihulebetennelse”.

⁸⁹⁶ Og han undersøkte ham, sa: “Det er riktig.” Han sa: “Jeg trodde du hadde vært i en kamp.” Sa: “Hvor bor du, gutten min?”

⁸⁹⁷ Han sa: “Du kjenner kanskje ikke til stedet”, sa, “jeg bor i en liten by rett overfor Louisville, Kentucky, som heter New Albany, Indiana.”

⁸⁹⁸ Sa: “Mener du å si meg at du fikk bihuleproblemer fra saltvannet her i Miami, da du kom?” Sa: “Hvis du kunne bo i

Jeffersonville, Indiana eller New Albany, Indiana, så kan du bo hvor som helst i verden De forente staters hær sender deg.” Det er alt. Skjønner?

899 Det er det mest helseskadelige stedet som finnes i verden, som jeg vet om, med mindre det er et malaria-sumpområde. Skjønner? Og jeg—jeg—jeg—jeg har venner her.

900 Se her, jeg kan bare begynne å nevne dem ved navn slik. Se på Dr. Sam Adair, kameraten min. Ja vel, der sitter Mike Egan. Åh, du store, hvor mange jeg kunne si navnet på! Bare hundrevis av virkelig gode kamerater, mine gamle kompiser, som jeg har vært venner med . . . Uansett hvor mange nye venner jeg finner, er det ingenting som kan erstatte en gammel kompis. Dere vet det.

901 Der sitter den gamle moren min bak der, har ikke lenge igjen på jorden, hun er i sekstiårene nå. Der er moren til min kone, sytti, er snart syttien; sitter bak der et sted, tror jeg, i kveld. Og der måtte jeg forlate henne. Faren min er begravd her oppe; min kone er begravd her ute på Walnut Ridge; babyen min ligger der ute. Ser dere hva jeg mener?

902 Jeg—jeg—jeg liker ikke . . . Jeg—jeg—jeg—jeg ønsker ikke å bli her, og jeg tror det er snart, veldig snart, at jeg kommer til å måtte reise. Ser dere, for det har kommet til meg, jeg sier dette over talerstolen og Bibelen min hele tiden.

903 Da jeg fortalte min kone, da de ga oss penger til å bygge forstanderboligen, som jeg overførte til denne menigheten . . . Denne menigheten eier den forstanderboligen; gå ned hit, se om den ikke er det. Ser dere, jeg ville ikke overta den selv.

904 Nå, da jeg skulle bygge der, sa Meda: “Jeg ønsker å bli her på grunn av moren min.”

905 Jeg sa: “Kjære, hvis vi gjør det, kommer vi til å angre på det. Ser du, det vil ganske enkelt ikke fungere. Gud har sagt: ‘Atskill deg’, jeg er nødt til å gjøre det.”

906 Og sa: “Vel, moren min!”

907 Jeg sa: “Moren min også. ‘Men den som ikke vil forlate sine egne og følge etter Meg, er ikke verdig til å bli kalt Min.’ Og det er sant.”

908 Jeg har en følelse av at jeg en dag, om kort tid, vil måtte flytte, det vil si reise bort. Men grunnen til det, er at møtene ikke fungerer her. Det vil ikke fungere slik det gjør alle andre steder, og alle som noen gang har vært i møtet, vet at det er sant, fordi det er rett her i min egen hjemby. Slik er det.

909 Jesus sa det samme da Han kom.

910 De sa: “Hvem er denne karen? Er ikke det snekkerens sønn her ute? Hvilken skole har han gått på? Hvor fikk han utdannelsen din? Nå, la meg se deg gjøre . . . Du sa du gjorde

mirakler her borte, la meg seg deg gjøre det samme her. Det du gjorde i Kapernaum, la meg se deg gjøre det her.”

911 Jesus sa . . . “Han undret seg over deres vantro.” Han snudde seg og sa: “Sannelig, sannelig, sier Jeg dere, en profet blir ikke foraktet på noe annet sted enn blant sine egne og på sitt eget hjemsted.” Er det riktig?

912 Og vi vet . . . se på . . . Ta Finney, ta Sankey, Moody; ta John Wesley, kunne aldri lykkes, ser dere, før han forlot hjemplassen sin. Se på—se på—på—på Moody. Da Moody, en skopusser fra Boston, klarte ikke å lykkes i det hele tatt, han ble ikke kjent før han kom til Chicago. Skjønner? Han måtte bort fra sine egne. Du vil alltid måtte gjøre det.

913 Men nå, her, Gud vil svare på bønner hvis dere vil glemme at det er William Branham (Skjønner?), hvis dere vil glemme at William Branham har noe med det å gjøre, bare en som står og ber for dere. Det er Jesus Kristus som allerede har gjort det du har bedt om, hvis du bare vil tro det. Skjønner? Det har ingenting å gjøre . . . Jeg har ingenting med det å gjøre, bare å vitne. Men det virker som at siden jeg har vokst opp her med dere, og dere kjenner til enhver svakhet jeg har, og enhver feil jeg har . . . Og dere vet hva Gud har gjort, akkurat her i denne byen.

914 Denne byen vil en dag måtte betale en høy pris på dommens dag, for det har vært hundrevis og hundrevis av enestående helbredelser akkurat her (Det er riktig.), akkurat her. Tegn og under, og Engelen som kom til syne der nede, og avisene gjorde et stort nummer ut av det og alt, og likevel vil ikke folk . . . Hvorfor er det slik?

915 Nå, en dag vil jeg reise herfra. Jeg undrer: “Hva vil bli min ende? Er det over? Er det like før? Jeg er førtiåtte år gammel. Er det nesten over?” Jeg lurer på dette. Hvis det er . . .

916 Hør her, hvorfor forstod ikke verden det bildet der? Hvorfor oppfattet de det ikke med en gang? Hvorfor forstår de ikke disse andre tingene? Hvorfor forstår de ikke disse profetiene og slikt? Dere vet, de kan ikke gjøre det nå, men en dag vil jeg forlate denne verden, og når jeg reiser, så vil de innse Det. Noen av dere unge vil innse det etter at jeg er borte. Skjønner? Men Gud ville ikke tillate at det skjedde nå. Ser dere hva . . . dere forstår hva jeg mener. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

917 . . . Bare en liten pikes armbånd. Hvis noen vil komme å hente det. Og jeg tror broder Sothmann sa at han glemte igjen en Bibel her forrige gang han var her, tror jeg. Har noen funnet en Bibel, en—en herreløs Bibel her et sted? Hvis dere gjør det, tilhører den broder Fred Sothmann fra Canada. La oss nå be.

918 Herre, vær nådig, mens musikken spiller dempet og broder Neville salver med olje, går jeg for å legge hendene på de syke i Jesu Navn. Gi det, Herre, for deres helbredelse. Amen.

919 Be nå alle sammen, hver og en. Ja vel.

Herre, denne lille, idet bestefaren hans står her for ham. Han er allergisk for melk, all melk. Men Du har all Makt og den lille karen kan ikke ha tro for seg selv. Og derfor, Herre, har jeg tro for det, med foreldrene og besteforeldrene, og vi sier, i Jesu Navn, at den babyen vil være i stand til å drikke melk og leve til Guds ære. Amen. Det vil bli slik.

Åh, Gud, hun ber for faren sin. Jeg ber med henne at Du vil helbrede faren hennes og gi ham det han trenger, i Kristi Navn. Amen.

920 Nå, enkelt ikke sant? Folk ber, men det folk gjør . . . De ser etter noe stort og de gjør det komplisert. Gud gjør det enkelt. Dere gjør det komplisert og går glipp av det. Skjønner? Bare gjør . . . La det være enkelt slik Gud sa: "Disse tegn skal følge dem som tror; om de legger hendene sine på de syke, skal de bli friske", slik Gud sa.

921 Vi legger hendene på denne kvinnen, Herre, denne søsteren vår som står her, og må hun bli helbredet idet vi ber om det, i Jesu Kristi Navn. Amen.

922 Far, idet vi legger hendene på vår søster, i Jesu Kristi Navn, til minne om Bibelen og Herrens lære, må hun bli helbredet.

Far, i Kristi Navn ber vi om vår søsters helbredelse, og jeg ber om at Du må gjøre henne frisk idet vi adlyder Ditt Ord, ikke en tvil i mitt sinn om at hun kunne bli . . .?. . . Amen.

923 Far, vi legger hendene på vår søster og ber om at, i Herren Jesu Navn, at Du vil helbrede henne og gjøre henne frisk. Amen.

I Herren Jesu Navn, legger vi hender på vår broder og ber om at Du må gjøre ham frisk til Guds ære.

Far, i Herren Jesu Navn, salver vi søster og legger hendene på henne og ber om hennes helbredelse i Jesu Navn.

Gud Far, vi legger hendene på vår broder, vi ber om det i Jesu Kristi Navn, idet vi salver ham, at Du gjør ham frisk.

Far, her, hans elskede kone . . .?. . . salver henne og legger hendene på henne, ber om det, i Jesu Kristi Navn.

924 Herre Gud, vi salver lille Edith, legger hendene på henne, og ber i Herren Jesu Krist Navn at Du vil innfri hennes bønn.

Far, til hennes mor, vi salver og legger hendene på henne også og ber om hennes helbredelse, i Herren Jesu Kristi Navn, må hun bli frisk.

925 Far, vi salver denne familiens dyrebare, lille juvel, som er kjær for deres hjerter, i Herren Jesu Navn, som en dag ble overgitt til Ham, og jeg ber om at Du vil helbrede det . . .?. . .

926 Åh, Gud, Du kjenner bønnebegjæret til vår søster, og vi takker Deg for hennes djerve tro. Nå, må de tingene som hun har bedt om, som . . .?. . . hun lekte med da hun var liten, og

Gud, må fienden slippe denne kvinnen fri, og må hun komme frisk hjem, Herre. Vi ber for den mannen også, som hun ønsker forbønn for, Du har lovet: "Om dere ber om noe i Mitt Navn, vil Jeg gjøre det." Jeg ber om at Du vil innfri denne bønningen, i Jesu Navn. Amen. Gud velsigne deg.

⁹²⁷ Herre, siden denne nerven er i ferd med å dø i min brors panne, så ber vi om at det må komme fram nytt liv, mens vi legger hendene på ham og ber om det, i Jesu Navn, at den nerven må bli frisk.

Gud Far, vi legger hendene på vår søster etter å ha salvet henne med olje, i Herren Jesu Kristi Navn, ber vi om hennes helbredelse. Amen.

⁹²⁸ Himmelske Far, idet vår søster har stått for mange tilfeller som takket være Deg har lyktes, hun står for en av Dine tjenere, en forkynner, veldig nervøs; i vårt hjerte føler vi medfølelse for ham, fordi vi vet hva han går gjennom. Jeg ber, Gud, at Du vil salve vår søster som står her for ham og salve ham for hans helbredelse. Jeg ber, i Kristi Navn. Amen . . .? . . . Herren vet . . .? . . .

⁹²⁹ Bra. Jeg er så glad. Det er virkelig Herrens salvelse. Herre Gud, etter at denne kvinnen ble utfridd fra en demon som hun hadde kjempet mot i årevis, en dag lot Du henne komme til huset vårt der, og så kom Ånden ned: "SÅ SIER HERREN", etter at hun hadde grått, hun hadde ligget ved alteret, hun hadde gjort alt som stod i hennes makt, men det måtte SÅ SIER HERREN til. Nå kommer hun for sin søsters baby, som kaster opp; kan ikke gå, er over ett år allerede. Jeg ber, Herre, at Du vil gi Guds velsignelser til henne i Jesu Kristi Navn. Så glad for det, søster, ser annerledes ut også. Og du er langt fra å dø nå, ikke sant?

Gud Far, vi ber om at Du må velsigne vår søster mens vi salver henne og legger hendene på henne og ber om dette Du sa: "Disse tegn skal følge dem som tror. De skal legge hendene på de syke, de skal bli friske." Vi bekjenner å være troende, Herre, så vi ber om at Du må gjøre noe, i Jesu Navn . . .? . . .

⁹³⁰ Gud Far, kjenner hjertet til denne lille kvinnen, siden hun har utøst det, vi ber om at Du må være nådig mot henne og gi henne det hun har bedt om. Å Gud Far, for familien hennes, for barna hennes, sønnen hennes spesielt, Gud, jeg ber nå, at Du vil gi disse tingene . . .? . . . av hele mitt hjerte ber jeg om det, i Jesu Navn. Amen.

Gud Far, mens vi salver denne kvinnen med olje og ber over henne i Herren Jesu Navn, om at Du må helbrede henne og gjøre henne frisk til Guds ære.

⁹³¹ Du heter ikke tilfeldigvis West, gjør du?

Far, vi ber for den lille damen. Hun ber for faren sin. Nå ber jeg om at Du vil gi faren hennes, kall på hans hjerte, Herre. Hun

vil ha ham frelst. Hun vil ikke at han skal være i verden slik han er, dette, hans eget barn, hans etterkommer. Jeg ber, Far, at Du vil være nådig mot ham, i Kristi Navn.

⁹³² Velsigne deg, min datter, må Gud gi deg det du har bedt om.

Kjære Gud, vi ber om nåde for henne, og vi ber om at Du vil være nådig, idet vi salver henne . . .? . . .

SPØRSMÅL OG SVAR HEBREERNE DEL III NOR57-1006

(Questions and Answers on Hebrews Part III)

MENIGHETENS LÆRE, ORDEN OG FREMFERD SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag kveld, 6. oktober, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org